Ἔτος τέταρτον — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Κυριακὴ 9 Δεκεμβρίου 1912 — Ἀριθ. 594

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ Μετζ. 4 1/2
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει » 5
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 27

ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ Μετζ. 2 /1
Ἐν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ κράτει » 3
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Φρ. 16

Ἕκαστον φύλλον παρ. 20.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Ἀγγελίαι, διαφημίσεις καὶ διατριβαὶ ἐπ' ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διευθυντοῦ εἶναι ἄκυρος.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις
ΣΑΛΠΙΓΞ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Αἱ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς Ν. Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ ὁ ν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΦΑΝΕΛΛΑΝ

Εἶνε πολὺ παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν συγχρόνως τὸ ὅτι αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεώς μας ἀνέλαβον, αὐταὶ καὶ μόνον, τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν τοῦ πολέμου καὶ τὸ ἅγιον ἔργον κάποιας μονομεροῦς ἀρωγῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ.

Καὶ ἔγιναν ἀρκεταὶ ἐκ τούτων νοσοκόμοι. Αἱ ὑπόλοιποι ἀσχολοῦνται φιλοτίμως διὰ τὴν περισυλλογὴν φανελλῶν τῶν ἀπαραιτήτων τούτων ἐφοδίων τοῦ στρατιώτου ἐναντίον τοῦ ψύχους καὶ τῆς ὑγρασίας.

Ἐργασία σοβαρὰ καὶ ἀθόρυβος ἤρχισε.

Ἐλλείψει ἐδάφους ὑφάσματος — τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τοῖς ἱκαταστήμασι ἀγοραζόντες μέχρι τελευταίου πήχεως — αἱ κυρίαι καὶ αἱ δεσποινίδες θ' ἀναλάβουν τὴν περισυλλογὴν ἀπὸ τὰς οἰκίας φανελλῶν ἔστω καὶ ἐν χρήσει εὐρισκομένων.

Μία καλὴ πλύσις καὶ ἀπολύμανσις κατάλληλος θὰ καταστήσῃ τὰς συλλεχθησομένας φανέλλας ἀπηλλαγμένας οἱουδήποτε κινδύνου.

Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ.

Ἂς προσφέρωμεν ὑπὲρ τῶν ἐλευθερωτῶν μας ὅ,τι φορεθῦμεν, ἀφοῦ, δι' ἀνωτέρους λόγους, δὲν ἔχομεν νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτοὺς φανέλλας καινουργεῖς.

Καὶ εἶνε ὡραία καὶ πρακτικὴ ἡ σκέψις τῶν κυριῶν μας ὅπως ἀσχοληθοῦν διὰ τὸ ζήτημα τῆς φανέλλας.

Τὸ ζήτημα τοῦτο κρίνεται τόσον σπουδαιότερον ὅσον ἐν Ἀθήναις ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τῆς Πριγκηπίσσης Ἑλένης ἡ ἐργασία τοῦ ῥαψίματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς φανέλλας.

Καὶ ἐὰν ἡ γενναιότης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἔφερε θριαμβεύουσαν τὴν κυανόλευκον παλ τὴν ἔστησε τροπαιοῦχον ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἡ φανέλλα ὅμως ἔπαιξε τὸν ἀνάλογον ρόλον.

Αὐτὴ περιέβαλε καὶ ἐζεστοκόπησε τὰ σφριγῶντα ἐκεῖνα κορμιὰ καὶ κατέστησε δυνατὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν ἐναντίον τῆς ὑγρασίας, τοῦ ψύχους καὶ τῶν ἐν γένει ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν.

Αὐτὴ ἀντεπροσώπευσε τὸ ἀλεξιτήριον τόσων ἀσθενῶν.

Εἰς αὐτὴν ὀφείλει ὁ στρατὸς τοῦ Διαδόχου τὴν καρτερικὴν ἐκείνην ἀντοχὴν ἡ ὁποία τὸν ἔκανε νὰ ἐγκαρτερήσῃ εἰς τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας.

Διὰ τοῦ ἔργου τῶν Ἑλληνίδων πριγκηπισσῶν καὶ τῶν Ἑλληνίδων τῆς κριτοκρατίας ὑπεβοηθήθη πολὺ ἡ πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην προέλασις.

Ὁ στρατὸς ὁλόκληρος περιεβλήθη μὲ φανέλλαν καὶ ἀντέσχε, καὶ ἐθερμάνθη, καὶ ἐθαυματούργησε.

Ἐδῶ δὲν ἔχομεν πριγκηπίσσας διὰ νὰ τεθοῦν ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς τοιούτου ἀγίου ἔργου.

Ἔχομεν ὅμως τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας μας αἱ ὁποῖαι εἶνε αὐταὶ αἱ ἴδιαι πριγκήπισσαι καὶ εἰς γενναῖα αἰσθήματα καὶ εἰς μεγάλας καρδίας.

Ἀπὸ αὐτὰς περιμένομεν τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὡραίου ἔργου.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ο ΚΑΤΑΔΙΩΚΟΜΕΝΟΣ

— Καλῶς τον τὸν Νικολάκη, τοῦ εἶπα καὶ ἔγειρα τὸ χέρι. Τί γ'νεσαι; Ποῦ ἦσουν τόσες μέρες;

Ὁ Νικολάκης ἐκρέμασε τὰ μοῦτρα, μ' ἐκύττοαξε μὲ βλέμμα πικρίας, παρακπόνου καὶ θυμοῦ καὶ εἶπεν ἀναστενάξας:

— Καὶ σύ; Καὶ σύ, ἄθλιε φίλε;

Ἀνησύχησα μὲ τὴν ἔκφρασιν.

— Πῶς; κ' ἐγώ; Συμβαίνει κάτι;

— Ἂν συμβαίνῃ; Τί ἄλλο θέλεις νὰ συμβαίνῃ, ὅπου πέντε μέρες τώρα δὲν ἠμπορῶ νὰ ἡτυχάσω.

— Ἔχεις πονοκέφαλον;

— Θὰ τὸν προτιμοῦσα.

— Κωλικόπονον;

— Θὰ ἦτο εὐδαιμονία ἀπέναντι τῶν βασάνων μου.

— Τί ἔχεις ἐπὶ τέλους;

— Μὲ καταδιώκουν! εἶπε χαμηλοφώνως καὶ πεσιέφερεν ἔντρομον βλέμμα.

— Πῶς σὲ καταδιώκουν, ἀδερφέ, ἀφοῦ ἔχομεν πόλεμον καὶ τώρα δὲν πληρώνουν;

— Ἄκου ποῦ σοῦ λέω ἐγώ, μὲ καταδιώκουν ὅλοι των. Εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὸ καφενεῖον, εἰς τὴν Ἀγοράν, εἰς τὸ σπίτι μου ἀκόμη μὲ καταδιώκουν. Δὲν ἠξεύρω τί νὰ κάμω.

Ἡ ἀνησυχία μου ἤρχισε νὰ αὐξάνῃ.

— Νομίζω, τοῦ εἶπα, ὅτι πρέπει νὰ πάῃς ὀλίγον βρωμιοῦχον κάλι.

— Βρωμιοῦχο; εἶπες; Ἀρκετά. Ἕως ὧν λαιμὸν τὸ ἔχω, ἀφοῦ ἐδῶλθε ὅλα τὰ ἀτυνοσόκοκα τῆς Θεσσαλονίκης.

— Ἤσουνα εἰς τὴν Θεσσαλονίκην;

— Ἀμ' γιατί ἄλλο σοῦ μιλῶ τόση ὥρα;

— Ἐπῆγες εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐν μοῦ λές;! Τί χαμπάρια λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ;

— Τὰ βλέπεις; Νά τα μας! Καὶ σὺ τὰ ἴδια! Μωρέ, καὶ σὺ μὲ καταδιώκεις; Δὲν ἀρκοῦ φθάνουν οἱ ἄλλοι! Ἀνάθεμα τὴν ὥρα ποῦ μοῦ εἶχεν ἔρθει αὐτὴ ἡ ἰδέα νὰ πάω εἰς τὴν Θεσσαλονίκη.

— Γιατί;

— Γιατί λέει; Φαντάσου ὅτι εἰς τὴν προκυμαίαν μ' ἐπερίμεναν δέκα γνωστοί μου. Δὲν ἐπρόφθασα νὰ γλυτώσω ἀπὸ τὸν ἀμαξᾶν καὶ μ' ἄρπαξαν. Καλῶς ὥρισες, κὺρ Νικολάκη. Λοιπὸν, κὺρ Νικολάκη, πῶς εἶναι τὰ πράγματα ἐκεῖ πέρα; Βρὲ ἄνθρωπε, σταθῆτε ν' ἀναπνεύσω. Ὄχι θὰ μᾶς πῆς. Μήπως εἶδες τὸ δικό μας τὸν Θοδωράκη;

Ἔβγαλε τὸ μανδήλί του, ἐσφόγγισε τὸ κεφάλι του μὴ τωπὸν τοῦ, ἐστέναξε κ' ἐζήτησε νεράκι.

— Μ' ἐκράτησαν τρεῖς ὧρες ἐκεῖ εἰς τὴν προκυμαίαν. Ἀπήντησα εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις των. Κόσμος ἐμαζεύθη γύρω. Πρὸς ἀτιμίαν ἐνόμισα ὅτι ἦμην ὁ Βδελλόπουλος, ἀγορεύων πρὸς τὰ πλήθη. Τέλος τοὺς ἔφυγα. Εἰς τὸν δρόμον μ' ἀντιλαμβάνεται κάποιος γνωστός μου. Πηδᾷ εἰς τὸν λαιμόν μου. Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη μᾶς ἔρχεσαι, κὺρ Νικολάκη, καὶ δὲν μᾶς τὸ λές; Δεκαεξ ἄλλοι μοῦ ἐπιπίπτουν. Ἀφηγοῦμαι πάλιν. Φθάνω εἰς τὸ σπίτι μου. Ὁλο τὸ συγγενολόγι μὲ ἀναμένει. Λοιπόν; Λέγε μου. Καταφθάνει ἡ πεθερά μου καὶ μὲ ὑποβάλλει εἰς τετράωρον λεπτομερῆ ἀνάκρισιν. Ἡ ὑπηρέτρια πληροφορεῖ τοὺς ἀπο. κάτω, ὅτι ἦλθα. Οἱ ἀποκάτω ἀναβαίνουν καλῶς ὡρίσατε, καλῶς ὡρίσατε. Τί χαμπάρια λοιπὸν ἀπὸ τὸ Σαλονίκ; Ἡ κυρὰ Μανώλαινα, ἡ κυρὰ Στάθαινα, ὁ κὺρ Σπυράκης, ὅλη ἡ συνοικία κουδουνίζει, ἀνεβαίνει τὴ σκάλα. Χειραψία, κάθονται, ἀπαιτοῦν περιγραφὴν τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν περιχώρων, τοῦ Καραμπουρνοῦ. Ἡ κυρὰ Μανώλαινα ἐρωτᾷ, ὅλοι ἐρωτοῦν, μοῦ συζητοῦν, μοῦ ἀντιτείνουν, ὡ, ἂν ἤμην ἐγὼ ὁ ὑπεύθυνος ὅλων τῶν συμβάντων.

Τέλος κατορθώνω καὶ φεύγω ἀπὸ τὸ σπίτι μου. Εἰς τὸ πεζοδρόμιον μὲ συλλαμβάνουν τέσσαρες καὶ μὲ ὁδηγοῦν εἰς τὸ καφενεῖον.

— Καλησπέρα σας. Σᾶς φέραμε τὸν Νικολάκη, ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸ Σαλόνικο, θὰ μᾶς τὰ πῇ ὅλα τώρα.

Πότε νομίζετε ἐτελέωσα; Στὴς 3 τὸ πρωΐ. Ἐκτοτε ἐξακολουθῶ νὰ δυγοῦμαι. Τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι μετὰ 6 ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἀφιξίν μου μὲ ἀνεκάλυψαν καὶ οἱ ρεπόρτερς καὶ ὀφείλω νὰ τὸ δυγοῦμαι καὶ δύο στήλας καθ' ἑκάστην εἰς τὰς ἐφημερίδας. «Ἐπιβάται ἐλθόντες χθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης...» Ἄχ, δὲν ἠξεύρεις κανένα γιατρικὸ δι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν; Δὲν τολμῶ νὰ ζυγώσω εἰς καφενεῖον.

Δ. Χ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΣΟΥΠΙΑ

[Ἐκ τοῦ ὡραιωτάτου «Ἀνατολικοῦ Ἡμερολογίου» τοῦ κ. Θρ. Μάλλη κυκλοφορήσαντος κατ' αὐτὰς παραλαμβάνομεν τὸ κατωτέρω χαριέστατον σκαλάθυρμα].

Δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσαι Ὀλυμπιάδες παρῆλθον ἀπὸ τῆς ἀπομεμακρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς· δὲν ἠμπορῶ νὰ προσδιορίσω ἂν ἐβασίλευεν ἀκόμη ὁ Σέσωτρις, ἢ ἂν εἶχον ἐφευρεθῇ αἱ ὀδοντογλυφίδες. Ἐνθυμοῦμαι μόνον ὅτι ἤμην μαθητάριον φέρων ὑπὸ μάλης τὰ βιβλία μου καὶ τὰ τετράδιά μου καὶ ὅτι κατὰ τὴν πρωινὴν ἐκείνην ὥραν μετέβαινον διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ τῆς γενεθλίου μου πόλεως εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς τῶν συμμαθητῶν μου, ὅπως συμμελετήσωμεν διὰ τὰς ἐπικειμένας ἐξετάσεις.

Ἡ λεία ἐπιφάνεια τοῦ Λιμένος ἐξετείνετο ἐνώπιόν μου, ἱλαρῶς φωτιζομένη ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου. Ἐλαφρά τινα ἀκάτια τὴν διέσχιζον, καταλείποντα ὄπισθεν αὐτῶν μαρμαίρουσαν αὔλακα· τῇδε κακεῖσε ἐπυργοῦτο ἀσάλευτος ὁ μέλας ὄγκος τῶν ὀλίγων ἠγκυροβολημένων ἱστιοφόρων, ἐνῷ παρὰ τὴν ἀντίθετον ὄχθην διεγράφετο τρομώδης καὶ ἀμφίβολος ἐπὶ τοῦ ὕδατος κατοπτριζομένη ἡ σκιαγραφία τῆς ἀπέναντι βουνοσειρᾶς.

Σπάνιοι ἦσαν οἱ διαβάται κατὰ τὴν ἐωθινὴν ἐκείνην ὥραν. Λεμβοῦχοί τινες καὶ ὀχθοφόροι τοῦ Λιμένος κατείρχοντο νωθροὶ καὶ νυσταλέοι ἀκόμη εἰς τὸ ἡμερήσιον ἔργον των καὶ διηυθύνοντο πρὸς τὰ παρὰ τὴν παραλίαν καφενεῖα, ἅτινα, μόλις τότε ἤνοιγον τὰς θύρας των.

Ἐβάδιζα ἀμερίμνως, ὅτε εἶδον ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος ἱστάμενον ὄρθιον ἄνδρα ὡρίμου ἡλικίας, ἀκμαῖον καὶ ἄκιμον, ἀλιέα ὡς ἐφαίνετο ἐκ τοῦ συνόλου του, λιακοῆ, μὲ τὰς χειρίδας τοῦ ὑποκαμίσου του ἀνεσηκωμένας, κρατοῦντα διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ καμάκι του καὶ παρατηροῦντα προσεκτικῶς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης.

Ἡ στάσις του μοῦ ὑπενθύμισε τὸν Ποσειδῶνα μὲ τὴν τριαινάν του—ἦσαν κόσφατοι τότε αἱ ἐκ τῆς μυθολογίας ἐντυπώσεις μου—ἐλαυνόμενος δ' ἐκ τῆς φιλοκαλίας εἰς τὰ παιδία περιεργείας, ἐπλησίασα καὶ κύψας ἀπὸ τοῦ κρηπιδώματος παρετήρουν καὶ ἐγὼ εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἔβλεπεν ἐκεῖνος. Ἀλλ' αὐτὸς ἀδιαφορῶν τελείως δι' τὴν παρουσίαν μου, ἐξηκολούθησε τὴν ἐξέτασίν του. Μετ' ὀλίγον ἀνεκίρτησεν ἐλαφρῶς, ἔσφιγξεν ἰσχυρότερον τὸ δόρυ εἰς τὴν τευρώδη χεῖρα του καὶ προ ἤλωσε ἐντονώτερον τὴν προσοχήν του. Παραλουθήσας τὸ βλέμμα του διέκρινα τότε κ' ἐγὼ εἰς τὸν πυθμένα ἀόριστόν τι ἀντικείμενον, χρώματος ἀμφιβόλου, συγχεδμένον μὲ τὴν ἄμμον καὶ τὰ φύκη, ἀμυδρῶς φαινόμενον διὰ μέσου τοῦ διαυγοῦς θαλασσίου ὕδατος. Ἦτο μια σηπία.

Ὁ τριαινοφόρος ἐστηρίχθη καλῶς ἐπὶ τῶν ποδῶν του, κατεβίβασεν ἠρέμα τὸ καμάκι του μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, τὸ εἰσήγαγεν ἀθορύβως ὑπολάσε τὸ σημεῖον καὶ ἔπειτα διὰ κινήματος ἀρχίος καὶ ρωμαλέου κατέφερε τὸ πλῆγμα. Ἠκούσθη αἰφνίδιος παφλασμὸς καὶ ξηρὸς ῥόθος· τὸ ὕδωρ ἐταράχθη καὶ ἐθολώθη. Ἔπειτα ὁ ψαρᾶς ἀνέσυρε βραδέως τὴν τρίαιναν. Ἀλλ' ὅτε ἡ τρίαινα ἄκρα αὐτῆς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ὕδατος, ἐφάνη κενή, φέρουσα μόνον λωρίδας τινὰς θαλασσίων φυτῶν κρεμαμένας ἐκ τῶν σιδηρῶν. Τὸ κτῆμα εἶχον ἀποτύχει.

Γρυλλισμὸς δυσανασχετήσεως καὶ ἀχεῖαί τινες λέξεις ἀναθέματος ἐξῆλθον ἐκ τῶν χειλέων τοῦ ἁλιέως. Ἔκυψε περισσότερον παρατηρῶν προσεκτικῶς τὸ ὕδωρ καὶ προσπαθῶν νὰ διακρίνῃ ποῦ εἶχε καταφθῇ τὸ θήραμα. Ἀλλ' ἡ ἔρευνα ἦτο ματαία πονηρὸν μαλάκιον, ποιούμενον χρῆσιν τοῦ περιέργου ἀμυντικοῦ ὅπλου ὅπερ ἐδώρησεν εἰς αὐτὸ ἡ φύσις ἔχυσεν ἄφθονον τὴν μάνην του ἐδίλωσεν ἔτι μᾶλλον τὰ τεταραγμένα ἐκ τοῦ κτηπήματος νερὰ τῆς θαλάσσης καὶ ἔσπευσε νὰ κρυβῇ ὑπὸ τὰς ὑφάλους ἕδρας τοῦ κρηπιδώματος.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐπὶ ζωῆς μου ἔλεπα τὴν χρησιμότητα τῆς μελάνης, ἥτις ἐμὲ ἕως τότε ἦτο ἀφορμὴ πικρῶν ὀνειδισμῶν καὶ ῥαβδισμῶν σωφρονιστικῶν, ὁσάκις χυνομένη ἀπροσέκτως κατεσπίλωνε τὰς ἐρᾶς μου, καὶ τὰ τετράδιά μου. Βραδύτερ, ὅταν ἐμεγάλωσα, μία ἄλλη σκέψις συγνὴς ἐγεννήθη εἰς τὸν νοῦν μου καὶ τὸν ἐβασάνισε πολλάκις. Διατί τάχα ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν μελάνην εἰς τὰ μαλάκια μὲν διὰ νὰ σωνται ἐν ὥρᾳ κινδύνου, εἰς τοὺς συγγενεῖς δὲ διὰ νὰ... Ἀλλ' ἂς εἶνε· ἡ φιλοσοφία αὐτὴ δὲν εἶνε τῆς παρούσης ὥρας.

Ἐν τούτοις ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ καμάκι, κατηχυμμένος διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ τῆς ὁποίας ἐγὼ ἤμην ὁ μόνος μάρτυς, ἐσύρθη πρὸς ἐμὲ μὲ σκυφνὴν ὄψιν.

— Ποῦ ἐπῆγε, βρέ; τὴν εἶδες; μειρώτησε.

— Ποῖος;

— Ἡ σουπιά.

Τὸν προσέβλεψα ἀπορῶν. Πῶς νὰ νοιωρίζω ἐγὼ ποῦ κατέφυγεν ἡ σουπιὰ μετὰ τὸν καμακισμὸν καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ διακρίνῃ τὸ ἰδικόν μου παιδικὸν καὶ ἄφρον ἐλέμμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ᾖ τὸ ἰδικόν του τὸ ἐξησημένον; Ὅθεν ἀλλισα μετά τινος συσιολῆς:

— Καὶ ποῦ ξεύρω ἐγώ!... δὲν εἶδ

Ἐκεῖνος τότε μ' ἐκύτταξεν ἀποπω. Παρετήρησε τὰ μαθητικὰ βιβλία, ἅτινα ἐκράτουν ὑπὸ τὴν μασχάλην καὶ μὲ μφασμὸν οἰκτου καὶ περιφρονήσεως μοι εἶπε:

— Κρῖμα σὰ γράμματα ποῦ μαθαίνεις!

Τὰ γράμματα ποῦ μαθαίνω!.. ἐλογιζόμην ἐνῷ ἀπηρχόμην περίλυπος. Ἠθῶς εἰπεῖν, τὰ γράμματα καὶ αἱ γνῶσεις τὰς ὁποίας ἐμάνθανον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦσαν καὶ πολὺ σπουδαῖα πράγματα· ἡ Ἱερὰ Ἱστορία, ὁ Πετεφρῆς, ἡ τρίτη ἔκδοσις τῶν περιττοσυλλάδων, τὰ εἰς μι ρήματ ὁ μέγιστος κοινὸς διαιρέτης, ἡ Γεωγρεία τῆς Εὐρώπης, ὁ Σκαγεράκης καὶ ὁ Κατάγης... Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι ἐγνώριζα τελείως τὴν δογματικὴν θεολογίν, τὸν ὁλοκληρωτικὸν ὑπολογισμόν, τὴν συγκριτικὴν φιλολογίαν, τὴν ὑδροστατικήν, τὴν μεταφυσικὴν καὶ τὴν λεκανομαντείαν, πάλιν θὰ μοῦ ἦτο δύσκολον νὰ γνωρίζω ποῦ κατέφυγεν ἡ σουπιὰ μετὰ τὴν ἀποτυχοῦσαν ἀπόπειραν καμακισμοῦ.

Καὶ ὅμως σᾶς λέγω ἐμπιστευτικῶς ὅτι εἰς τὰ κατόπιν ἔτη, ὅταν ὁπωσδήποτε εἰ γνώσεις μου ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν, παρουσιάσθησαν πολλαὶ περιστάσεις εἰς τὸν βίον μου, καθ' ἃς εὑρισκόμενος πρὸ μερικῶν πραγμάτων τόσον κοινῶν καὶ συνήθων ἀλλὰ τόσον ἀνεξηγήτων καὶ ἀναταλήπτων δι' ἐμὲ, τόσων εἰκόλων ἄλλου; καὶ τόσον δυσκατορθώτων ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου, ὥστε πολλάκις ἐψιθύρισα κατ' ἰδίαν ἐναναλαμβάνων τὸν ταλαντισμὸν τοῦ ἀξέστου ἐκείνου ἀνθρώπου:

— Ἀλήθεια εἰς τί τάχα μὲ χρησιμεύουν τὰ γράμματα ποῦ ξεύρω;

Ἀθῆναι

Μπάμπης Ἄννινος

ΞΕΝΗ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ

Η ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΙΑΣ

Ἀσφαλῶς ἡ γραῖα δὲν εἶνε καλά.

Ἀπὸ δύο μηνῶν παρακαλεῖ καὶ ἡ ἀδυναμία της αὐξάνει καθ' ἑκάστην.

— Δὲν γνωρίζω τί ἔχω, λέγει, ἀλλὰ μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμω ἓν βῆμα. Ἔχασα τὴν ἰσορροπίαν μου!...

Τὴν γραῖαν περιποιοῦνται ὁ ἰατρὸς «Τόσον τὸ καλλίτερον» καὶ ὁ ἰατρὸς «Τόσον τὸ χειρότερον», οἱ ὁποῖοι ἀνταλλάσσονται ἀνὰ 24 ὥρας.

Ὅταν εἶνε ὁ ἰατρὸς «Τόσον τὸ καλλίτερον» αἱ εἰδήσεις εἶνε καθησυχαστικαί.

— Αὐτὸ θὰ κανονισθῇ, λέγει, πρόκειται περὶ ἐνοχλήσεως μηδαμινῆς. Εἶνε ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ σιωπῆς. Ὀλίγον κριθαρόνερον καὶ ἡ ἀσθενὴς θὰ θεραπευθῇ.

Ἀλλὰ μὲ τὸν ἰατρὸν «Τόσον τὸ χειρότερον» τὸ ὕρος ἀλλάσσει.

— Κατάστασις σοβαρωτάτη..., Ἡ ἀσθενὴς πρέπει νὰ φλεβοτομηθῇ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἀρκετόν. Χρειάζεται καὶ ἓν καθαρκτικόν. Ἐννοεῖτε! Ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν τὴν κάμνουν νὰ καταπίνῃ σίδηρον. Εἶνε πολὺ ἀσύνετον.

Ἡ ἀσθενὴς ἔχει ἐξ ἄλλου μεγάλας θλίψεις. Ὁ ἀγαπητὸς υἱός της ὁ κ. Καθεστώς, ὁ διακεκριμένος διπλωματὴς ἀπέθανε πρὸ ὀλίγου εἰς Μακεδονίαν. Αἱ θυγατέρες της εἶνε κακοκέφαλοι καὶ δὲν θέλουν ν' ἀκούσουν τίποτε. Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Γαλλία δὲν ἀνέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. Ποία οἰκογένεια...

Ἐν συντόμῳ ἡ μόμμη Εὐρώπη πολὺ κουρασμένη, πολὺ ζαλισμένη, ἐργάζεται ἀσχημον νῆμα... Δυστυχὴς γραῖα! Ἀλλὰ διατί δὲν ἐφρόντισε καλλίτερον διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδιῶν της καὶ διατί ἐμπιστεύεται ἑαυτὴν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν χρονολήγων αὐτῶν;

ΚΛΕΜΑΝ ΒΩΤΕΛ

ΗΑΓΓΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΣ

Ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Ἰταλίας» δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἀνταπόκρισιν.

«Βεβαιῶ ὅσα σᾶς ἔγραψα προηγουμένως περὶ ἀνυψώσεως τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας εἰς Κύπρον καὶ λοιπὰς πρωτευούσας τῆς Παλαιστίνης, πλὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔνθα ἀπὸ δύο μηνῶν κυματίζει συνεχῶς. Βεβαιῶ· ἀνακοινωθέν μοι ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς ἄριστα πληροφορημένης, ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο οὐδὲν ἄλλο εἶνε εἰμὴ ἀπαρχὴ τῆς πραγματοποιήσεως καθωρισμένου προγράμματος σκοποῦντος τὴν ὁριστικὴν κατοχὴν τῆς Παλαιστίνης ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας. Λέγεται μάλιστα, ὅτι μετὰ τινας ἡμέρας φθάνει εἰς Γιάφαν μοῖρα Ἀγγλικοῦ στόλου ἤτις θ' ἀποβιβάσῃ ἀγήματα. Μοῦ ἀναγγέλλεται ἐτέρως ὡς βέβαιον, ὅτι ὁ Ἄγγλος Πρόξενος εἰδοποίησε τὸν πασὰν τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι θ' ἀφιχθῇ ταχέως ἔνοπλον Ἀγγλικὸν σῶμα ἐκ 300 ἀνδρῶν, αἱ τουρκικαὶ δὲ ἀρχαὶ δὲν πρέπει ν' ἀνησυχήσουν ποσῶς, διότι οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται σκοπεύουν μόνον νὰ προστατεύσουν τὸν Πρόξενον καὶ τὸ Προξενεῖον, τὸ αὐτὸ δὲ θὰ συμβῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις, ἔνθα θ' ἀποσταλῶσιν ἀγήματα. Λέγεται, ὅτι οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται θὰ φθάσουν εἰς Ἱερουσαλὴμ σιδηροδρομικῶς ἐκ Γιάφας ἔνοπλοι μὲν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ παρασιῇ ἀνάγκη νὰ πολεμήσουν, ἀφοῦ εἶνε βέβαιον, ὅτι δὲν θὰ συναντήσουν καμμίαν ἀντίστασιν.

Ψιθυρίζεται ἀκόμη ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Ἀγγλικῆς μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, διότι ἡ Ἀγγλία ἐδάνεισεν εἰς τὴν Τουρκίαν τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὸν πόλεμον χρήματα, λαβοῦσα ὡς ὑποθήκην τὴν Παλαιστίνην. Παρατηρεῖται μεγάλη συρροὴ εἰς Παλαιστίνην Ἄγγλων περιηγητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκ τῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ζητοῦν, ὡς καὶ τῶν μερῶν, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ προτίμησιν διευθύνονται, ὑποτίθεται, ὅτι εἶνε Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ μεταμφιεσμένοι.

Ἐπίσης ψιθυρίζεται, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ ἀναλάβῃ μόνον τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν Παλαιστίνης καὶ θ' ἀφῆσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ θρησκευτικὸν προτεκτοράτον καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν πολιτικὴν διοίκησιν, ὡς γίνεται μὲ τὴν Αἴγυπτον. Εἰς τὰς ἐνεργείας της ταύτας θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδὲν ἐμπόδιον θὰ συναντήσῃ ἐξ ὅσα καὶ ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν Μουσουλμάνων οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ περισσότερον ποθοῦντες ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς τουρκικῆς διοικήσεως.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΟΛΒΕΚ

Τὰ δύο σημεῖα.—Πῶς κρίνεται ὑπὸ τῆς Ἰταλίας.—Αἱ δύο Τουρκίαι.—Τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ

Ὁλόκληρος ὁ Ἰταλικὸς Τύπος ἀσχολεῖται μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ Μπέτμαν Χόλβεγκ ἐν τῷ Ῥάιχστατ. Ἰδιαιτέρως ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» ἐκπροσωποῦσα ἐν τισι καὶ σοβαρὰς πολιτικὰς γνώμας ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἑξῆς ἐρευνᾷ τὸ θέμα:

«Αἱ διαβεβαιώσεις τοῦ Γερμανοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου κ. Μπέτμαν Χόλβεγκ εἶσι δύο: 1ον ἡ τῆς στρατιωτικῆς συμπράξεως τῆς Γερμανίας μετὰ τῶν συμμάχων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας ἐν περιπτώσει πολέμου καὶ 2ον ἡ ὑπὸ τῆς Γερμανίας ληφθεῖσα ὁριστικὴ ἀπόφασις ὅπως ἀντιταχθῇ καὶ εἰς τὴν παραμικροτέραν περικοπὴν τουρκικοῦ ἐδάφους ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης κειμένου. Ἤδη πᾶς ὁ παρακολουθήσας μετὰ προσοχῆς εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς παρούσης ἐν τοῖς Βαλκανίοις κρίσεως τὴν πολιτικὴν πορείαν τοῦ Γερμανοῦ ἀρχικαγκελλαρίου, ὀφείλει κατ' ἀνάγκην νὰ ἐξαγάγῃ ὡς συμπέρασμα τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Μπέτμαν Χόλβεγκ ἀκολουθηθείσης μετὰ πάσης περισκέψεως πολεμικῆς π

φονεύονται ἐπὶ ληστείᾳ ἢ διανομῇ τῆς λείας. Φανταισθῆτε ὅτι καθ' ἅπασιν τὴν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατεχομένην ἔκασιν οὐδὲ εἷς Ὀθωμανὸς ἀπέμεινεν, ἤρχισαν δὲ νὰ ἐκπατρίζωνται στοιχηδὸν καὶ οἱ Ἕλληνες. Οἱ φεύγοντες Ὀθωμανοὶ ζητοῦν ἄσυλον εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας.

Βουλγαρικαὶ καυχησιολογίαι

Λάβετε γνῶσιν καὶ τοῦ ἀνακοινωθέντος, ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἡ ἐδῶ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Πράβο» ὅτι «ὁ στρατηγὸς Ἀνδρέεφ ἀφίκετο ἵνα ἐγκαταστήσῃ διοίκησιν εἰς τὴν ὑπαιθρον βουλγαρικὴν χώραν, βραδύτερον δὲ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, διοικουμένην προσωρινῶς παρὰ τῶν Ἑλλήνων».

Ἄλλη βουλγαρικὴ ἐφημερὶς ἐβεβαίου, ὅτι οἱ Σέρβοι ἐδέχθησαν ἵνα ἡ βουλγαρικὴ διοίκησις ἐγκαταστῇ εἰς Μοναστήριον, καὶ ὅτι ἤδη οἱ ὑπάλληλοι ἐκλέγονται ἐν Σόφιᾳ.

Ταῦτα τὰ ὀλίγα μεταξὺ τοῦ πλήθους δημοίων καὶ χειρόνων γεγονότων, περὶ τῶν ὁποίων θὰ σᾶς γράψω αὔριον.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ : Συνέχεια Βουλγαρικῶν βιαιοπραγιῶν.

Η ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΗ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Ὑπέρχον ἄρθρον τοῦ «Ἀμερικανοῦ» τῆς Νέας Ὑόρκης περὶ τῆς δολιότητος τοῦ Τούρκου.

Εἰς τὸ φύλλον του τῆς 22ας Νοεμβρίου ἡ ἔγκριτος Ἀμερικανικὴ συνάδελφος «Ἀμερικανὸς» ἐδημοσίευσε τὸ κάτωθι κύριον ἄρθρον περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ζητηθείσης ἀνακωχῆς τοῦ πολέμου:

«Οἱ Τοῦρκοι ἀπορρίπτουσι τοὺς περὶ εἰρήνης ὅρους τῶν συμμάχων καὶ διατάσσουν τὸν Ναζὶμ Πασᾶν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον».

Καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ γείνῃ ἄλλως. Οὐδεὶς ἀνὴρ πολιτικὸς ἔχων σῶας τὰς φρένας του ἀνέμενεν ἀπὸ τὸν ὅλιον Τοῦρκον νὰ πράξῃ ἄλλως. Ὑπάρχει τις, ὅστις γνωρίζει τὴν φύσιν τοῦ Μωαμεθανοῦ καὶ ὅστις ἀμφιβάλλει τώρα περὶ τοῦ ὅτι ἡ εὐτυχὴς ἔκκλησις τοῦ Τούρκου πρὸς τοὺς Συμμάχους ὑπὲρ συνομολογήσεως ἀνακωχῆς, δὲν ἦτο εἰμὴ ἁπλοῦς δόλος ὅπως κερδίσῃ χρόνον—πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ὀχυρωμάτων, ἰδὲ δὲ πρὸς μεταφορὰν ἐπικούρων στρατευμάτων ἐξ Ἀσίας διὰ τὰς ἐξηντλημένας ἐν Τσατάλτζᾳ γραμμάς;

Καὶ ἀφοῦ κατώρθωσαι τὰ ἄνω ἀτίμως καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς συνθηκολογήσεως τώρα εἶνε καλλίτερον παρεσκευασμένοι ὅπως ἐξακολουθήσουν τὸν πόλεμον. Οὐδὲν Ἔθνος δύναται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ αἱμοβόρος Μωαμεθανὸς εἶχε νὰν κατανοῦν ὅπως ἀποδεχθῇ τοὺς περὶ εἰρήνης ὅρους τῶν Συμμάχων, ἀδιάφορον ποῖοι ἦσαν οἱ ὅροι οὗτοι.

Καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀκατονόμαστος αὐτὸς Δαίμων, ἀνίκανος νὰ κερδίσῃ ἐν τῷ πεδῷ τῆς μάχης διὰ στρατιωτικῆς ἀνδρείας, ἢ νὰ ὑπερισχύσῃ διὰ τῆς αἱμοχαροῦς θηριωδίας του κατά τε τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων ἐνήργει πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς θανατηφόρου χολέρας—λοιμοῦ τὸν ὁποῖον ἡ ἀνθρωπότης καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐργάζονται τώρα δραστηρίως, ὅπως περιορίσωσι—ἐξέτεινεν οὗτος τὰς χεῖράς του πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Εὐρώπην ζητῶν παρ' αὐτῆς νὰ ἀναχαιρετίσῃ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν τῶν αἰώνων τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἰσχυρὸν Στρατὸν τῶν Συμμάχων νὰ ἐκτελέσῃ.

Τί εἴδους πλάσμα εἶναι αὐτὸς ὑπεράνω τοῦ ὁποίου τὰ μεγάλα πεπολιτισμένα Κράτη—ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσσία—ἐν τῇ ἐμπορικῇ λαιμαργίᾳ των ἐκράτησαν τὴν ἀσπίδα τῆς προστασίας καὶ τῆς ἀνεκτικότητος ἐπὶ γενεὰς ὁλοκλήρους;

Τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Εὐρώπης ἐρώτημα ἰῆς ἐντροπῆς κατανιᾷ νὰ ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ ἐρυθροδαφὲς ἐδαφος τῆς Θρᾴκης.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ὤφειλε νὰ αἰσθάνεται περισσοτέραν ἐντροπὴν διότι ἡ Ἀγγλία διῆλθεν εὐτυχεστέρων ἡμερῶν. Ἡ Ἀγγλία ὤφειλε νὰ ἐνθυμῆται τί εἶπεν ὁ μέγας της Γλάδστων, ὅταν ὁ Δισραέλι, ἀντικρούων τὴν Ρωσσίαν, συνεβίβαζετο πρὸς τὰς κακουργίας τῆς Τουρκίας διὰ τῆς ἐπαισχύντου Βερολινείου Συνθήκης τοῦ 1879.

Οἱ ἑπόμενοι στουδαιότατοι λόγοι τοῦ Γλάδστωνος ρηθέντες ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὤφειλον νὰ ἀντηχήσουν εἰς τὰ ὦτα τῆς Ἀγγλίας σήμερον.

«Ὑπῆρχον ἄλλαι ἡμέραι, ὅτε ἡ Ἀγγλία ἦτο ἡ ἐλπὶς τῆς ἐλευθερίας. Ὁ τοιοῦτοι τοῦ κόσμου ἐβαυκαλίζετο εὐγενῆ; τις βλέψις ἢ ἀγών τις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας διεξήγετο, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν καταπιεζομένων ἐστρέφοντο πάντοτε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν—τὴν εὐνοουμένην ταύτην καὶ ἀγαπητὴν κοινὸν τόσης ἐλευθερίας καὶ τοσαύτης εὐτυχίας, ἔνθα ὁ λαός της, ἀνήγειρε δι' αὐτὸν τὸ εὐγενὲς οἰκοδόμημα τῆς ἐλευθερίας, ἦτο γνωστὸν, ὅτι θὰ ἦτο ἕτοιμος νὰ πράξῃ πᾶν τὸ κατ' αὐτὸν, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ εὐεργέτημα τῆς αὐτῆς ἀνεκτιμήτου εὐτυχίας καὶ δι' ἄλλους. Μέλλομεν λοιπὸν νὰ περιβάλωμεν, δι' ἐπισήμου στολῆς τὴν φαντασιακὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν τινὲς φιλοδοξοῦν περὶ αὐτῆς; ἢ ἐκείνης τῆς πολιτικῆς καὶ κατόπιν πίπτοντες χαμαὶ νὰ λατρεύωμεν αὐτάς; ἢ πρέπει νὰ ἀτενίσωμεν τὰ σκληρὰ γεγονότα τῆς ἐνώπιον ἡμῶν περιπτώσεως, ὑπὸ τὸ πνεῦμα, ὅτι ***οἱ πληθυσμοὶ τῶν χωρῶν Ἐκείνων πρέπει ἐν τέλει νὰ καθέξωσιν αὐτάς.*** Αὐτὸ τὸ γεγονὸς, αὐτὸς ὁ νόμος πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ».

Ἡ ἔξωσις τοῦ Τούρκου ἐξ Εὐρώπης εἶναι ἀγὼν χριστιανικός.

«Ὁ Γλάδστων ἔφη» ὤφειλε νὰ εἶναι ἡ διέπουσα φωνὴ ἐν Ἀγγλίᾳ σήμερον

Καὶ ἡ Ἀγγλία ὁμιλοῦσα ἐκ μέρους τῆς Χριστιανωσύνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τώρα ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ τῷ μεγίλῳ τῆς ἀνθρωπίνης ὀς, ὤφειλε νὰ εἶναι ἡ κορυφαία εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν χορὸν τοῦ τιτλοφορουμένου «Ἀπώθησις τοῦ ἀκατονομάστου Τούρκου εἰς Ἀσίαν».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλοῦμεν εἰ ὁποφαινόμενοι κληρονόμοι τοῦ ἀποθανόντος Παναγιώτη Ζαλκαζάνη ὅτι εἰς οὐδένα ἐπιτρέπομεν νὰ ἐνοικιάσῃ τὰ ἐν Λουτρῷ τρία ἐλαιοκτήματα μας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἡμῶν τῶν κληρονόμων, οὐδὲ νὰ καρπωθῇ αὐτὰ ἄνευ τῆς ἀδείας μας, ἐπιφυλαττόμεθα δὲ νὰ ἐναγάγωμεν ἐν καιρῷ οἱονδήποτε ἠθέλε παραβῇ τὴν δήλωσίν μας ταύτην.

Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1912.

Οἱ κληρονόμοι

Περσεφόνη Ζαλκαζάνη

ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΜΙΑ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἡ ἐφημερὶς «Western Press» τῆς Ἀλεξανδρείας ἔγραψε τὰ ἑξῆς ἐνδιαφέροντα διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν πόλεμον:

«Τὰ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἤδη φθάνει εἰς τὸ τέρμα του, συνέτειναν εἰς τὸ νὰ καλύψουν τὰς ὑπηρεσίας, ἃς παρέσχεν ἕκαστος τῶν συμμάχων. Αἱ θυσίαι τῶν Σέρβων καὶ τῶν Μαυροβουνίων θὰ ἐκτιμηθοῦν εἰς τὴν ἀκριβῆ των ἀξίαν ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ, ὁ ὁποῖος θ' ἀναγράψῃ, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀμεροληψίαν, τὸν ἐκπληκτικὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Δὲν θὰ λησμονηθῇ βεβαίως καὶ ὁ ρόλος, τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ἡ Ἑλλάς.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πολέμου ὑφίστατο τάσις, πολὺ διαδεδομένη μάλιστα, ὅπως ὑποτιμηθῇ ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἴτε ὡς στρατιωτικῆς, εἴτε ναυτικῆς δυνάμεως. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα ἀπέδειξαν τὸ ἀσύστατον τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης, καὶ ὅταν τὰ γεγονότα αὐτὰ ταξινομηθοῦν, θὰ προκύψῃ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς συνέβαλε κατὰ οὐχὶ μικροτέραν μερίδα εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ Τουρκικῆς κυριαρχίας

Ἴσως νὰ ὑπάρχῃ κάποια ἐξήγησις τῆς γνώμης ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἀδιάφορος. Ἡ Ἑλλὰς ἡττήθη οἰκτρῶς κατὰ τὸ 1897, καὶ ἐπλήρωσε τὸ τίμημα τῆς ἥττης. Ἡ μάχιμος ἱκανότης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐκρίθη ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταστρεπτικῆς αὐτῆς δοκιμασίας—ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῶμεν, ἐν σπουδῇ ἀπεφασίσθη καὶ ἀνοήτως ἔκεινεν εἰς τὸ τέλος της.

Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ μεταξὺ ὑπήκουσαν εἰς κάτοιαν ἀνωτέραν ὤθησιν, τὴν ἀκριβῆ φύσιν τῆς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ διαγνώσωμεν. Ἐξεδικήθησαν τὴν πρὸ δεκαπενταετίας ἀποτυχίαν των, καὶ κατέδειξαν ὅτι ἦσαν δεινὸς ἀντίπαλος.

Ἡ Κυριαρχία τῆς Θεσσαλονίκης

Κατὰ τὸν προκείμενον πόλεμον εὑρέθησαν ὀλιγώτερον εἰς τὸ «προσκήνιον», ἵνα οὕτω ὁμιλήσωμεν, παρὰ οἱ Βούλγαροι κατὰ τὴν ὁρμητικὴν αὐτῶν προέλασιν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἀλλὰ θὰ ἦτο σφάλμα νὰ νομισθῇ ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ἐξετέλεσαν πολὺ πραγματικὸν ἔργον.

Σταθερῶς ἐξεδίωξαν τὴν δυτικὴν Τουρκικὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Μακεδονίας. Κατέκτησαν πλείστας πόλεις καὶ στρατιωτικὰς θέσεις σπουδαίας καὶ τέλος ἔκαμαν ὅτι οἱ Βούλγαροι δὲν ἠδυνήθησαν ἐπέτι νὰ ἐκπληρώσωσιν—ὑπήγαγον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν των τὸν δεύτερον λιμένα τῆς Τουρκίας, τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἡ τελικὴ τύχη τῆς Θεσσαλονίκης θὰ κανονισθῇ ἴσως σύμφωνα μὲ αἰσθηματικὰς ἢ καὶ πρακτικὰς ὑποδείξεις, ἀλλὰ ἡ Ἑλληνικὴ ἀνδρεία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ στρατηγικὴ κατέρριψαν ἐκ τοῦ πύργου τῆς Θεσσαλονίκης τὴν ἡμισέληνον καὶ ἀποκατέστησαν εἰς αὐτὴν τὸ ἔμβλημα τοῦ σταυροῦ.

Ἡ δρᾶσις τοῦ στόλου

Ὀρθῶς ἴσως θὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχε θαλασσίαν δύναμιν εἰς χεῖράς της, τὴν ὁποίαν δὲν εἶχον οἱ λοιποὶ σύμμαχοί της. Ἡ ναυτικὴ αὕτη δύναμις, εἶνε δεῖγμα τῆς παραδεδειγμένης θεωρίας, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον τρόπον, καὶ ἡ συνεργασία της παρέσχε μεγάλας ὠφελείας εἰς τοὺς στρατοὺς τῶν τριῶν ἄλλων κρατῶν

Ἐὰν ἀπετύγχανεν ὁ Ἑλληνικὸς στόλος εἰς τὰς ἐνεργείας του ὑπῆρχον πιθανότητες, ὅτι οἱ Τοῦρκοι θὰ ἠδύναντο ν' ἀποβιβάσουν σώματα στρατοῦ εἰς σημεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἐπίφοβα κτυπήματα θὰ κατεφέροντο κατὰ τῶν Σερβικῶν, Μαυροβουνιωτικῶν καὶ Βουλγαρικῶν στρατευμάτων.

Ὀρθὸν ἐπίσης εἶνε νὰ ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἀντίστασις εἰς αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην θὰ ἦτο ἐπιτυχία, ἂν ὁ Τουρκικὸς στόλος ἐκυριάρχει τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἀλλ' ὅτι κυρίως τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν κατώρθωσε ἦτο ὅτι ἔκλεισε τὸν Τουρκικὸν στόλον ὡς «ἐντὸς φυλακῆς», εἰς τὰ Δαρδανέλλια, διὰ τῆς καταλήψεως τῶν νήσων αἵτινες κυριαρχοῦν τῶν στομίου τῶν Στενῶν.

Ἡ κίνησις αὕτη παρέλυσε τὴν ναυτικὴν δύναμιν τῆς Τουρκίας τόσον ἀσφαλῶς, ὥστε τὰ Τουρκικὰ πολεμικὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ βοηθήσουν τὰς κατὰ ξηρὰν δυνάμεις, ἐκτὸς εἰς Ρωδεστόν, ὅπου ἐκανονιοβολήθησαν τὰ ἐπιδραμόντα Βουλγαρικὰ στρατεύματα.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ ἐπέτρεψεν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν προέλασίν του μὲ σχετικῶς μικρὰ ἐμπόδια καὶ κινδύνους. Οὐδὲν δὲ ἀπεσοβήθη ἡ συνεργασία σημαντικῆς Τουρκικῆς στρατιᾶς μὲ τὰς δυνάμεις τοῦ Ναζὶμ πασσᾶ ἐναντίον τῆς Βουλγαρικῆς προελάσεως ἐξ Ἀδριανουπόλεως εἰς Τσατάλτζαν.

Ἡ ἀμοιβὴ δέον νὰ εἶνε γενναία

Συνεπῶς οἱ Ἕλληνες συνέβαλον κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας τῶν συμμάχων, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν ἥτις θὰ ἐπακολουθήσῃ αἱ Ἑλληνικαὶ ἀξιώσεις δικαιοῦνται εἰς γενναιόφρονα ἀμοιβήν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ Βουλγαρία ἀξιοῖ νὰ κατακρατήσῃ ἐκ τῆς λείας τὴν μερίδα τοῦ λέοντος, καθόσον ἐξετέλεσε ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δραματικώτερον μέρος τοῦ ἔργου.

Ἀλλὰ ἀνάλυσις τῆς καταστάσεως ἐξ ἀμερολήπτου ἀπόψεως θὰ ὁπιρώσῃ πιθανῶς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἐργασθέντες εἰς ὀλιγώτερον δραματικὸν ρόλον δικαιοῦνται ὄχι μόνον εἰς ἄρτιον μερίδιον ἐκ τῶν καρπῶν τῆς νίκης, ἀλλὰ εἰς οὐχὶ μικρὸν μέρος τῆς δόξης, τὴν ὁποίαν τὸ πετρωμένον καὶ αἱ περιστάσεις τόσον ἀφθόνως ἐπεδαψίλευσαν εἰς τοὺς Συμμάχους.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΣ. ΤΟΥΛΙΑΤΟΥ

Ἔφθασαν σημοῖαι καὶ ὑφάσματα διὰ σημαίας ἑλληνικῆς κατασκευῆς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιοῦμεν εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἀξ. κ συνδρομητάς μας ὅτι ὁ ἐν Καΐρῳ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΠΙΓΓΗΣ δὲν εἶνε πλέον ἀντιπρόσωπός μας καὶ παρακαλοῦμεν αὐτοὺς εἰς τὸ ἑξῆς νὰ μᾶς ἐμβάζωσιν τὰς συνδρομάς των δι

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚ. ΣΤΡΑΤΟΥ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ 7ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΟΥΝΤΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ,,

Ἀπὸ τῆς 8 π. μ. ἤρχισεν ἀψιμαχία τῆς ἀριστερᾶς φάλαγγος τοῦ κ. Μανουσάκη. Κανονιοβολισμοὶ ἀρκετοί. Ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς Πέτρας ἀκούονται ἰσχυροὶ κανονιοβολισμοὶ τῆς μοίρας τῶν εὐδόμων. Τὸ πῦρ ἐξακολουθεῖ.

Τὸ τάγμα τοῦ κ. Παυλοπούλου τὸ κατλαβὸν τοὺς 2 ἀριστερὰ τοῦ Κλαπάδου λόφους δὲν ἐνεργεῖ.

Διότι τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης 1 λοχία Τοῦρκος, 1 δεκανεὺς καὶ 1 ὁπλίτης συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν προφυλακῶν μας μ' ἐπιστολὴν τοῦ λοχαγοῦ Σεϊφεδδὶν ζητοῦντος συνεννόησιν.

Τοῦτο διεμηνύθη εἰς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὸν Ἐπιτελάρχην, οἵτινες εἶνε μεθ' ἡμῶν. Ὥρισαν μέρος ἵνα κατέλθῃ ὁ ἀρχηγὸς τὴν δημοσίαν ὁδὸν κάτωθεν Κλαπάδου.

Περὶ τὴν 1 μ. μ. συνηντήθησαν ὁ Συταγματάρχης καὶ ὁ Ἐπιτελάρχης μετὰ τοῦ Γανῆ βέη καὶ Κεμαλ ἀγᾶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος.

Κατῆλθον μὲ λευκὰς σημαίας ἔφιπποι.

Ἀπεμακρύνθησαν ἡμῶν καὶ ἐπὶ 1)4 συνωμίλησαν ἰδιαιτέρως. Μεθ' ὃ ἀνῆλθομεν πάντες εἰς τὰς θέσεις μας.

Τὴν 2 25 μ. μ. διετάχθη πῦρ καὶ ἤρχισεν ἰσχυρὸν. Ἀπὸ ὅλον τὸ μέτωπόν μας πῦρ ρίπτεται φοβερὸν. Ὁμοβροντίαι πυροβολικοῦ καὶ μυδραλλιοβόλων.

Τὸ τάγμα Παυλοπούλου προχωρεῖ πρὸς Σκοτεινὸν βουνὸν. Αἱ ὀβίδες μας ἐκρήγνυνται πλέον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τούτου, ἐπὶ τῆς βορείου κλιτύος τοῦ ὁποίου ὁ στόλος μας ἐκανονιοβόλει τὸ πρωΐ. Ὁ στοχτός μας προχωρεῖ παρὰ τὴν γενναίαν ἀντίστασιν τῶν Τούρκων. Καὶ γίνεται ἔτι ὁ ἀγὼν ἐν συνεχίσθῃ. Διότι οἱ Τοῦρκοι ὑποχωροῦν ἀπὸ κορυφῆς εἰς κορυφήν.

Ὁ Κλαπάδος εἶνε εἰς χεῖράς μας ἀπὸ τῆς 3ης μ. μ. τῆς σήμερον. Αὔριον Σάββατον θὰ ἔχωμεν καλὸ πανηγύρι.

Εἰς τὰς φήμας καὶ τὰ δῆθεν τηλεωνήματα μὴ δίδετε σημασίαν. Τὸ τηλέφωνον δὲν λειτουργεῖ ἀπὸ 4ημερῶν.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Ἀφαντάστου μεγαλοπρεπείας ἦτο ἡ ἐπακολουθήσασα μάχη μετὰ τὴν ματαίωσιν τῆς συνεννοήσεως ἡν ἐκθέτει ἀνωτέρω ὁ παρακολουθῶν τὸ στρατόπεδον διευθυντής μας.

Ἡ ἠχὼ τῶν ὀρέων ἀντελάλει τὸν δαιμονιώδη θόρυβον τοῦ ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξεσφενδόνιζεν ἐναντίον τῶν Τούρκων λάβαν πυρὸς καὶ σιδήρου.

Τὰ μυδραλλιοβόλα ἰδίᾳ Μαξὶμ ἄτινα διηύθυνεν ὁ κ. Μεταξᾶς ἔβαλλον τοσον εὐστόχως ὥστε οἱ Τοῦρκοι εἶχον τρομοκρατηθῇ. Μετὰ τὴν μάχην εὑρέθησαν πτώματα Τούρκων φέροντα περιδέραια πλιγγῶν. Ἦσαν αἱ πλιγγαὶ ἃς προυξένησαν τὰ θαυματουργὰ πολυβόλα.

Ὁ κ. Μελᾶς, πυροβολῶν, ὁ ἴδιος συνετέλεσεν εἰς τὸ τσακισμα τῶν Τούρκων. Ἐντεῦθεν ἤρχισεν καὶ ἡ φοβερὰ κατάπτωσις τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἐχθρὸς δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ εἰς τὴν πολιορκίαν. Καὶ θὰ παρεδίδετο τὴν ἑπομένην. Περὶ τὴν ἑσπέραν τὸ πυροβολικὸν κατέπαυσε τὸ πῦρ του ὅπως χρησιμοποιήσῃ δι' ἀνάτυλαν τὰς ὥρας τῆς νυκτός

Ἡ ἀποστολὴ διὰ τὴν παράδοσιν

Οἱ Τοῦρκοι συσκεφθέντες δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀπεφάσισαν νὰ παραδοθοῦν. Ἔβλεπον ὀφθαλμοφανῶς ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ ὀβίδες θὰ τοὺς ἐτσάκιζον. Καὶ τὴν 3ην πρωΐνὴν ἀπέστειλαν τὰς προτάσεις των εἰς τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον.

Αἱ προτάσεις ἐγίνοντο ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν.

Ὁ Ἕλλην ἀρχηγὸς ἐδέχθη τὴν πρεσβείαν καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως γίνῃ ἡ ἐπίσημος συνάντησις τὴν 8 πρωΐνὴν τοῦ Σαββάτου.

Ἡ συνάντησις

Τὴν ρηθεῖσαν ὥραν εἰς ἀρχικελευστὴς τοῦ πεζοναυτικοῦ ἀγήματος, ὁ κ. Τζάννες διετάχθη νὰ προχωρήσῃ εἰς συνάντησιν τῶν τούρκων πληρεξουσίων.

Συνωδεύετο ὑπὸ τεσσάρων ναυτῶν· ὁ εἷς ἐκ τούτων ἐκράτει λευκὴν σημαίαν.

Ταυτοχρόνως δμως καὶ ἐκ τοῦ τουρκικοῦ στρατοπέδου ἐξεκίνησαν οἱ Τοῦρκοι πληρεξούσιοι. Καὶ ἡ συνάντησις ἔγινε. Μετ' ὀλίγον οἱ πληρεξούσιοι ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν εὑρίσκοντο εἰς τὴν θέσιν Βρύση τῆς περιοχῆς Βίγλας.

Καὶ ἡ παράδοσις τοῦ στρατοῦ ἐγένετο.

Οἱ ὅροι

Τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ὑπέγραψαν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων ὁ Μουλαζίμης Κεμὰλ καὶ ὁ στρατιωτικὸς ἰατρὸς τοῦ τάγματος.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπέγραψεν ὁ ἐπιτελάρχης κ. Βερνάρδος καὶ ὁ στρατιωτικὸς καὶ πολιτικὸς διοικητὴς τοῦ τόπου κ. Μελᾶς.

Ὡς διερμηνεὺς διὰ τὴν συνεννόησιν ἐχρησιμεύσεν ὁ, διευθυντὴς τῆς «Σάλπιγγος» κ. Ν. Παρίτσης.

Ἡ παράδοσις τῶν Τούρκων στρατιωτῶν ἐγένετο ἄνευ ὅρων.

Ἐκ λεπτότητος ὁ Ἕλλην Ἀρχηγὸς παρέχθη ὅπως οἱ Τοῦρκοι αἰχμάλωτοι ἀποκαλῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Πειραιὰ χωρὶς νὰ διέλθωσιν ἐκ Μιτυλήνης.

Ὁ ἀφοπλισμὸς

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Τοῦρκοι ἐγκαταλείποντες τὰς πέριξ λοφοσειρὰς κατήρχοντο εἰς Καπάδον καὶ συνεκεντρώνοντο ἐκεῖ.

Τοῦτο ἔπραττον διότι τὰ τηλεβόλα τῶν λόφων, μὴ εἰδοποιηθέντα ἐν καιρῷ, εἰχοκαρχίσῃ καὶ πάλιν τὸ θεριστικὸν πῦρ ἐναντίον τῶν Τούρκων.

Ἐ Κλαπάδον κατελθόντες οἱ Τοῦρκοι φέθησαν ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν.

Κ ὁ ἀφοπλισμὸς ἤρξατο. Ὑπελογίσθησαν οἱ παραδοθέντες εἰς 1800—200

Οἱ πρῶτοι αἰχμάλωτοι

Φίνεται δμως ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω ἀριθοῦ δὲν περιλαμβάνονται οἱ 205 Τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι κατελθόντες εἰς τὴν παρέλαν τῆς Πέτρας μὲ λευκὴν σημαίαν ἐκάλαν τὸν κυβερνήτην τῆς «Ἀρκαδίας» ὅπως παραδοθοῦν.

Ὁ κυβερνήτης κ. Χατζηκυριάκος τοὺς παρέλαβε διὰ λέμβων ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου του ἐκεῖθεν δὲ τοὺς διεξεπεραίωσεν ἐπὶ τῆς «Μυκάλης» ἥτις καὶ τοὺς ἔφερεν ἐνταῦθα.

Οἱ αἰχμάλωτοι ἀφοπλισθέντες, ἐζήτησαν ἀμέσως τροφὴν ἥτις καὶ τοὺς προσέφερθη. Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκονται καὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἁπλοῖ ἀντάρται.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιβιβάζονται καὶ οἱ ἄλλοι αἰχμάλωτοι ἐπὶ τοῦ «Ἀθῆναι».

Πλοῖα οὗτοι, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου, θὰ παραδοθοῦν εἰς Πειραιὰ ὡρὶς νὰ διέλθουν ἐκ Μιτυλήνης.

Οἱ τραυματίαι

Ἄφαντες οἱ Τοῦρκοι τραυματίαι μετὰ τῶν Ἑλλήνων θὰ ἔλθωσιν ἐνταῦθα μέσον καλλονῆς.

Πρὸς τοῦτο ἐπετάχθησαν ἐκ Καλλονῆς καὶ τῶν πέριξ ὅλα τὰ ἅρρα καὶ τὰ ὄλα μέσα μεταφορᾶς.

Ἐνταῦθα ἡτοιμάσθησαν διὰ τὴν νοσηλείαν τῶν τραυματιῶν αἱ αἴθουσαι τοῦ γυμνασίου.

2 κλίνας προσέφερε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ὁ κ. Ἡρακλῆς Κουτζούκης.

Τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα

Τὴν 6ην μ. μ. τῆς χθὲς ἀφίκετο ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁ ἀρχικελευστὴς κ. Ζάννες φέρων τρία τηλεγραφήματα τοῦ κ. Συνταγματάρχου. Ἐκ τούτων τὸ ἓν ἀπευθύνεται εἰς τὸν Διάδοχον, τὸ δεύτερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀναγγέλλον τὸ ἐπίσημον γεγονὸς τῆς Ἑλληνικῆς νίκης καὶ τῆς παραδόσεως τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων.

Ὁ κ. Ζάννες εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις μετέβασεν ἐνταῦθα τὴν ἐπίσημον εἴδησιν τῆς παραδόσεως.

ΔΙΕΘΝΗ ΝΕΑ

Κίνδυνος ἐπαναστάσεως ἐν Ρωσσίᾳ.

Τὰ τελευταῖα Βελγικὰ φύλλα δημοσιεύουν ἰδιαίτερα τηλεγραφήματα ἐκ Παρισίων, κατὰ τὰ ὁποῖα ἀγγέλλονται τὰ ἑξῆς· «Κατὰ τηλεγραφήματα ληφθέντα ἐνταῦθα εἰς τὸ χρηματιστήριον ὑπὸ διακεκριμένων πηγῶν τ

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΝ

Τρίτη 11 Δεκεμβρίου 22

Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου

ΕΠΙΤΟΠΙΑ

ΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

ερον τὴν 2 μ. μ. εἰσέρχεται εἰς τὴν ας ὁ στρατός μας, ἐπιστρέφων διαφῆς ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

ἡ Μυτιλήνη μας παρεσκεύασεν ὑν ἀνταξίαν πρὸς τὴν ὀφειλομένην εὐπύνην. Δημογεροντία καὶ Δημοτικὸν λίον μετὰ τοῦ Δημάρχου συνῆλθον ροσκεύασαν τὴν ἐπίσημον ὑποδοχήν. ψῖδες ἐστήθησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ πλατείας τοῦ Ἄνω Λιμένος, ἀτικαί, ἐστολισμέναι μὲ σημαίας, διέλθῃ ὁ στρατός μας.

ὁ ἐξέδρας θὰ προσφωνήσῃ δεόνρατόν μας ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίεριστοιχουμένη ὑπὸ τῆς Δημοτοῦ Δημ. Συμβουλίου καὶ τῶν

τῆς λεωφόρου «Ὀγδόης Νοεμ- «Παύλου Μελᾶ» καὶ τῆς προστρατός μας θὰ μεταβῇ εἰς τὰ ὁπόθεν θὰ διανεμηθῇ εἰς τὰ του ἤτοι εἰς τὰ διάφορα σχο-

ον τοῦ στρατοῦ θὰ παραθέσῃ ἡ ὡς καὶ σιγάρα καὶ ὀπωρικά.

νε ἡ ἐπίσημος ὑποδοχή.

λαϊκὴ ὑποδοχὴ θὰ εἶνε θερμή, ς, ἀνταξία τῆς πρὸς τὸν στρατὸν μένης ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης. εἶνε τοιαύτη. Ἡ ἀγορὰ θὰ κλεί- μ. μ. ὅτε θὰ εἰσέλθῃ ὁ στρατός καὶ καταστήματα θὰ σημαιο τὴν δὲ νύκτα θὰ φωταγωγη γένει δὲ ὁ λαὸς θὰ δώσῃ τὴν ἣν χροιὰν εἰς τὴν ὑποδοχήν.

ΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ

λῆς εὐχαριστήσεως ἀναγράφο- Κυβέρνησίς μας εὐηρεστήθη νὰ ρατιωτικὸν Διοικητὴν τῆς νήσου γενναῖον Συνταγματάρχην κ. ρον Συρμακέζην, τὸν ἀρχηγὸν στοφύλακος στρατοῦ μας.

ταγματάρχης μας συνενῶν τὴν καὶ τὴν λεπτότητα πρὸς τὴν ἀν- τὴν στρατιωτικὴν μόρφωσιν ἔχει κον νὰ κατακτᾷ ἀμέσως πάντα πιάζει αὐτόν.

εὐτυχεῖς πράγματι διότι ὁ σεβα- γενναῖος Συνταγματάρχης θὰ τος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς τῆς

Κ. Μελᾶ παραμένοντος Φρου- πόλεώς μας, ἔχομεν τὴν πεποί- ντὸς βραχυτάτου διὰ τῆς συ- τῶν δύο τούτων πολυτίμων πα- ἡ πόλις καὶ ἡ νῆσός μας θ' ἀ- ν ἀδείους ἡσυχίας καὶ ἀσφα-

ΤΡΟΙ ΤΟΥ «ΕΛΕΚΤΡΙΚ»

«Ἔλεκτρικ» ἐκτὸς τοῦ κ. Ε. Βε- ρχιάτρου ἐργάζονται μετ' ἀπαρα- ου Ἰλλου καὶ οἱ κ. κ. Δ. Γ. Τσαλ- ικὸς ραδιολόγος ὑπηρετῶν ἀμι- βοηθοὶ ἀνθυπολοχαγοὶ ἰατροὶ αυρόπουλος καὶ Ι. Βιγδινάκης ἐκ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

ἐνταῦθα προχθὲς ἐκ Πειραιῶς 10 χωροφυλάκων ὁ ἀρχιαστυνόμος κ. Ἀνδρέας Βάσφης, ης τῆς χωροφυλακῆς. Τοῦτον ιό κ. Ἐπαμ. Πέρρος ἐνωμο- τῆς τάξεως διορισθεὶς γραμμα- τῇ ἐνταῦθα ἀστυνομίᾳ.

ἀφίκετο καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς υλακῆς κ. Β. Στασινὸς ὅστις θὰ ενδαμάξῃ μετὰ δύο χωροφυλάκων, Σωκράτης Καπάλης ἐνωματάρ- ξεως μέλλων νὰ παραμείνῃ εἰς μὲ ἕνα χωροφύλακα.

χωρεῖ λαξ θὰ ἀποσταλῇ εἰς καὶ Πολυχνίτον οἱ δὲ λοιποὶ ένουν ἐνταῦθα.

ΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ

το ἐνταῦθα εἰ ἐκ Πέτρας πολῖ Λουκίδης, Ε. Νικολαΐδης καὶ Π. υλος μὲ σκοπὸν νὰ ἐνεύρουν καὶ μετὰ τῶν εἰχμαλώτων βυσι- τοὺς ἐμπορηστὰς τῆς Πέτρας. Οἱ ύριοι ὑπέδειξαν πράγματι μερι- ὑ τῶν κακούργων οἵτινες καὶ ἀ- ραν δεσμευθέντες.

ΤΡΟΠΗ ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ

ἡγεσίαν τοῦ κ. Μ. Στεφανίδου ν εἰς Ἀθήνας Ἐπιτροπὴ ἐκ ων ἥτις παρουσιαζομένη εἰς τὸν ντα κ. Κορομηλᾶν καὶ τὸν Ναυτικῶν κ. Στράτον θὰ ξέρ ὁς μυχίους πόθους τῶν Μο- πού καὶ τὴν ἱερὰν ἐπιθυμίαν δ- ισωσι τὴν κυανόλευκον καὶ εἰς των.

μεν ὅτι καὶ αἱ ἐνταῦθα ἀρχαὶ ν εὐμενῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ἀ- ται περὶ ἑνὸς τόσον φιλοπατ- θουσιῶντος λαοῦ.

καταδρᾶι βαθύτατα, ἐνωφελεῖται ρμέναι ὑπὸ ὀγκολίθων, κρυπτόντων ς τοῦ ἑνὸς στρατιώτας, μονοπάτιον καλισμένον ἐπὶ τῶν βράχων, ἀπό- ρηνοί, ὅλα ταῦτα ὑποστηριζόμενα πέρων καλῶς, ἐξαίρουσιν ἔτι μᾶλ- κατόθωμα τῶν Ἑλλ. ὅπλων.

ται συμμετασχόντες τῆς μάχης ραντιπόρων, μετ' ἐκπλήξεως ὁμολο- ὅτι αἱ τοπικεῖαι τοῦ Κλαπάδου καὶ νοβούνου εἶν δικαί-ις χειρότεραι τῶν ραντιπόρου.

Οἱ τρενματίαι

παράδοσις τῶν τελῶν ἐξακολουθεῖ ἐδεῦ οἱ τραυματ. τοῦ; ὁποίους κα- ν ἡμέτεροι ἄνδρ. τοῦ Ἐρυθροῦ ὁ ἐπὶ ἡμιόνων καὶ ὁς ὁποίους πα- ν ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ...κομείου ἐπὶ ουφῆς ἵνα μεταφέρωσι εἰς τὰς ἀμά- ...ινεφ ἀναμένουσιν ἐπὶ ... κάτω λεω- πρὸς μετακόμισιν διὰ ...ἑτρας εἰς ἡν ἐπ' ἀτμοπλοίου μα

τα πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ κ. Με- αὶ Βερνάρδος πρὸ παντὸς ἀ... ὁ ...ε νὰ ἀποσταλῇ εἰς Κλαπάδον ...αμις ...ιμασθῶσιν ἄμαξαι χάριν τῶν ...τυ- ...ούρκων τραυματιῶν.

(ἀκολουθ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΚΑΛΛΟΝΗ

Τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Καλλονῆς ἐτελέσθη πάνδημος δοξολογία ἐπὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ στρατοῦ μας καὶ τῇ ἐλευθερώσει τῆς νήσου μας.

Προεξήρχεν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Μηθύμνης συμμετέσχε δ' ἅπας ὁ κλῆρος ὡς καὶ ὁ Ἀρχιμ. Κυπριανός.

Παρέστησαν ὁ ἀρχηγὸς Συνταγματάρχης κ. Ἀπ. Συρμακέζης, ὁ Στρατ. Διοικητὴς Μυτιλήνης κ. Κ. Μελᾶς, ὁ Ἐπιτελάρχης κ. Βερνάρδος, ὁ κ. Παπαδᾶμ ὑπασπιστὴς τοῦ κ. Μελᾶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Ἀγήματα στρατοῦ εἶχον παραταχθῆ, πλῆθος δ' ἄπειρον ἐκ τῶν χωρίων συρρεῦσαν ἐπευφήμει διαρκῶς.

Πανηγυρικὴν προσφώνησιν ἀπέτεινεν ἡ Α. Σ. συγχαίρησασαν τοὺς πάντας.

Ἐπίσης ἀπήγγειλε λόγον πανηγυρικὸν μετὸν ἐννοιῶνδ ἔγκριτος ἰατρὸς κ. Θ. Κυπριανὸς ἐμποιήσαντα ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κόσμον.

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΦΡΟΥΡΩΝ

Ὁ κ. Κ. Μελᾶς κατένειμεν εἰς ὅλα τὰ χωρία φρουρὰς πεναυτῶν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀφοπλισμὸν τῶν κατοίκων. Ὁ ἀρχηγὸς Συνταγματάρχης ἐξέδωκε προκήρυξιν ἑλληνιστὶ καὶ τουρκιστὶ δι' ἧς καλεῖ πάντα πολίτην ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας νὰ καταθέσῃ τὸ ὅπλον του ἐντὸς 48 ὡρῶν εἰς τὴν Δημογεροντίαν τοῦ χωρίου ἢ εἰς τὸ ἀπόσπασμα. Ἄλλως θεωρεῖται λῃστὴς καὶ τουφεκίζεται κατὰ τὸν περὶ λῃστείας νόμον. Τὸ μέτρον ἐκρίθη λυσιτελέστατον καὶ εἶνε τοιοῦτο τὰ χωρία θὰ ἡσυχάσουν ἀμέσως.

ΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Χθὲς ἀνεχώρησαν εἰς Μόλυβον ὅπως ἐγκαταστήσουν ἀρχὰ; τοῦ κλάδου των οἱ κ. κ. Α. Νομικὸς, οἰκονομικὸς ἔφορος, Σαμαράκης τέως ταμίας καὶ Ι. Νεστορίδης διερμηνεὺς τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν.

Μετ' αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς Μόλυβον καὶ ὁ διευθυντὴς τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων κ. Μαυροφρύδης μετὰ τῆς ἐξ. κυρίας του.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΑΣΤΥΙΑΤΡΩΝ

Ἀστυΐατροι τῆς πόλεώς μας διωρίσθησαν οἱ ἔγκριτοι ἐπιστήμονες κ. κ. Δημ. Βλάχος καὶ Ν. Μιγγρέλης.

Ἀπὸ τὸν διορισμὸν τῶν συμπολιτῶν ἐπιστημόνων πολλὰ τὰ καλὰ ἀπεκδέχεται ἡ πόλις τῆς Μυτιλήνης.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Τῇ 10 Δεκεμβρίου 1912

Ἀθαν. Β. Μπίνος	Φρ.	1360
Γ. Πασιούρα	»	100
Ὀδυσσεὺς Γ. Κουκλέλης	»	2000
	Φρ.	3460

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Χθὲς ἐπεσκέφθησαν τὸ «Ἔλεκτρικ» ἡ ἐρίτιμος κυρία Μ. Κουρτζῆ καὶ ὁ κ. Γρ. Βαμβούρης ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δὲ τοῦ ἀρχιάτρου κ. Ε. Βενιζέλου ἐπεσκέφθησαν τοὺς τραυματίας τοῦ πολέμου εἰς οὗς προσέφερον σωρείας ὀπωρῶν, γλυκυσμάτων, σοκολατῶν, καπνοῦ, σιγαρέτων κλπ.

Ὁ κ. Βαμβούρης, ὑπεσχέθη τακτικὴν τὴν τοιαύτην ἐπίσκεψίν του.

Καὶ ἀξίζει πράγματι ἡ μέριμνα αὐτὴ ὑπὲρ ἀνθρώπων χυσάντων τὸ αἷμά των ὑπὲρ τοῦ τόπου μας.

ΑΚΤΑΓΩΡΟΣ ΛΙΜΕΝΟΣ ΜΑΣ

Ἡ καταπλεύσασα κανονιοφόρος «Ἄκτιον» ἥτις ὡρίσθη ὡς ἀκταιωρὸς τῆς νήσου μας.

Ἡ «Ἀμβρακία» ὡρίσθη διὰ τὴν Χίον ὅπου καὶ ναυλοχεῖ.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ὁ Νομάρχης μας κ. Ξ. Σελλάνης ἐκδραμὼν εἰς Μόλυβον καὶ Πέτρα διώρισεν ἀστυνόμον Μολύβου τὸν ἐξ. κ. Δ. Σαββᾶν δ. ν. τέως βουλευτήν. Ἀστυνόμον Πέτρας ὀνόμ. Δ. Ἀντωνάδην καὶ Τοχυδρομικὸν ἐπίτροπον τὸν κ. Πανιελῆν Ἐλευθεριόδην Ε'ς τὰ ρέρη ταῦτα ἀπεστάλησαν καὶ στρατιωτικὰ ἀγήματα.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΜΕΛΑΝΟΣ ΚΟΛΠΟΥ

Ἡ δημογεροντία Τενέδου δι' ἐκθέσεώς της πρὸς τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην παρέστησε διὰ μελανῶν χρωμάτων τὴν δυστυχίαν τῶν αὐτόθι καταφυγουσῶν ὁμογενῶν οἰκογενειῶν τοῦ Μέλανος Κόλπου καὶ ἐζήτησε τὴν ἀπεληψιν τῆς πόλεώς μας.

Ἡ Δημογεροντία μας ἐψήφισε λ. τ. 100 ὡς βοήθημα.

Ο κ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΡΦΗΣ

Εἰς τὸν νέον ἀρχιαστυνόμον μας Ἀττικὸν φύλλον ἀφαιρώνει τὰ κατωτέρω εὐμενῆ σχόλια:

Ἀρίστη ὑπὸ πᾶσαν ἔπ ψιν ὑπῆρξεν ἡ ἐκλογὴ ὡς διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Μυτιλήνης τοῦ ταγματάρχου τῆς Χωροφυλακῆς κ. Ἀνδρέου Βάρφη. Ὁ κ. Βάρφης, τέκνον τῆς ἡρωϊκῆς Χειμάρρας, διπλωματοῦχος τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνῆλθεν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου κατόπιν πολλαπλῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὸν κλάδον του καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθῆκον. Μία δὲ ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἦτο ἡ τελευταία, ἡ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν τῷ Στρατοδικείῳ, ἐν ᾗ διεκρίθη καὶ ἐξετιμήθη ὁ ἀδαμάντινο χαρακτήρ του, χάρις ὅμως εἰς τὴν ὀργιζουσαν τότε φιλοκρατίαν, εἰς τὰς ὑπερφιάλους ἀξιώσεις τῆς ὁποίας τῆς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποκύψῃ ἡ Χειμαρριώτικη ὑπερηφανειά του, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ βαθμοῦ του εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δημοσίας δράσεώς του καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Εὐτυχῶς ἤδη ἡ Κυβέρνησις, ἐκτιμῶσα τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἐπίζηλα προσόντα τοῦ κ. Βάρφη τὸν ἀποστέλλει νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀστυνομίαν τῆς Μυτιλήνης καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν εἰς ἕνα λαὸν εὐφυέστατον, Ἑλληνικώτατα μορφωμένον, ἐμπορικώτατον δὲ, ὅσῳ καὶ πολεμιστὴν γενναῖον, εἶος εἶνε ὁ λαὸς τῆς ὡραίας μας μεγαλονήσου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Κατ' ἐντολὴν τῆς Σ. Διοικήσεως παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ διδάσκαλοι εἰς τὰς κωμοπόλεις καὶ τὰ χωρία τῆς νήσου μας, ὅπως καταρτίσωσι καὶ μοὶ ἀποστείλωσι ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἀρχαιοτήτων, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὰ μέρη ἔνθα διδάσκουσιν ἢ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτῶν. Ἐν καταλόγῳ πρέπει νὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωνται· 1) τὸ εἶδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἀντικειμένου (ἄγαλμα, ἀνάγλυ-

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

— Ἴσως κάτι ὡραῖον τὸ θέμα τὸ παρ. Σάββατον.

— Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ «Σάλπιγξ» ἐκυκλοφόρει πρῶτη τὸ παράστημα τὸ ἀναγγέλλον τὴν παράδοσιν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

— Τὴν εἴδησιν εἴχομεν πληροφορηθῆ ἀπὸ θετικώτατον μέρος.

— Τὴν ἐτυπώσαμεν, ἡτοιμάσαμεν τὴν πλάκα τοῦ παραστήματος καὶ ἐτραβήξαμεν διὰ τὸ τηλεφωνεῖον ὅπως τὴν ἐπιβεβαιώσωμεν ἀκόμη μίαν φοράν.

— Πραγματικῶς ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐκ Καλλονῆς ὁ κ. Σακκᾶς ἐβεβαιώνετο τὴν εἴδησιν ἀπὸ τὸν κ. Ἀργυρόπουλον.

— Οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία ἔμενεν.

— Καὶ ἡ χαροποιὰ εἴδησις διεσαλπίσθη αὐτοστιγμεὶ εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων διὰ τῆς «Σάλπιγγος».

— Τὸ νόστιμον ὅμως ἦτο ὅτι οὐδεμία φασαρία ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ κατάστημα μας ἐνέφαινε τὴν ἐντὸς τοῦ τυπογραφείου κυοφορίαν μιᾶς τόσον ὡραίας εἰδήσεως.

—Καὶ αὐτοὶ οἱ πωληταὶ εἶχον εἰσαχθῆ μυστικὰ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ τυπογραφείου καὶ ἐτοίμαζαν ἄφωνοι εἰς μίαν γωνίαν.

— Σᾶς ἀφήνομεν μάλιστα νὰ φαντασθῆτε τὴν νευρικότητα τοῦ καλοῦ διδασκάλου κ. Παυλίδου, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε ἄνω κάτω καὶ ἔκανε πρόβες 'ς τὴν φωνή του.

— Κεραυνοβόλος δὲ μετ' ὀλίγον ἐπήρχετο κατὰ τοῦ... κόσμου!!

— Τὸ παράστημα τῆς Σάλπιγγγγγγος.....

— Ἐν ἐλαχίστῳ χρονικῷ διαστήματι ἐπανῆλθε δίς καὶ τρίς καὶ ἐπρομηθεύθη παραστήματα.

— Τόσας φορὰς ἦλθον καὶ ἀπῆλθον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι μικροὶ πωληταί, ὧν αἱ ὀξεῖαι φωναὶ εὑρίσκοντο εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν βαθεῖαν, μεγαλοπρεπῆ καὶ βαρύηχον φωνὴν τοῦ κ. Παυλίδη.

— Τὴν χαροποιὰν εἴδησιν εἴχομεν μάθῃ πρωτοῦ γνωσθῇ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κ. Νομάρχην.

— Ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ σπουδὴ τῶν πεζοναυτῶν ὅπως μαζεύσουν κατὰ διαταγὴν τοῦ φρουράρχου τὰ παραρτήματα τῆς «Σάλπιγγος» περιέχοντα εἴδησιν· *μὴ γνωστὴν ἐπισήμως.*

— Ἀλλὰ κατόπιν ἐπετράπη καὶ πάλιν ἡ πώλησις τοῦ παραρτήματος μας γνωσθέντος τοῦ πράγματος καὶ ἐπισήμως.

— Ἡ μυστικὴ στοιχειοθέτησις καὶ ἡ αἰφνιδία ἔκρηξις τοῦ παραρτήματος τῆς «Σάλπιγγος» ἐξάφνισε τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους «Πρῶτοι ἡμεῖς».

— Τοὺς χαρίζομεν τὸν φανταστικὸν των θρίαμβον.

— Περιοριζόμενοι εἰς τὴν πραγματικήν μας ἐπιτυχίαν,

== Ἐν ἐξαιρετικῇ κινήσει εὑρίσκονται κατ' αὐτὰς αἱ κυρίαι μας.

— Τρέχουν διὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ στρατιοῦ.

— Ἡ κ. Βαμβούρη καὶ ἡ κ. Λεοντῆ πρωταγωνιστοῦν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό.

— Καὶ καταβάλλουν τοὺς περισσοτέρους τῶν κόπων.

— Αὐτὸ τὰς τιμᾷ ἐξαιρετικῶς καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς συμβούλους τῆς καλλίστης Ἀδελφότητος ἧς προΐστανται.

Ὁ Ζαντεκλαὶρ

---

2) τὸ μέρος ἔνθα εὑρίσκονται· 3) τὸ μέγεθος αὐτοῦ κατὰ μῆκος καὶ ὕψος, ὅπου τοῦτο εἶνε δυνατόν.

Ὁμοίως καθίσταται γνωστὸν εἰς αὐτοὺς καὶ δι' αὐτῶν εἰς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς Λέσβου, ὅτι ἀπαγορεύονται αὐστηρότατα καὶ ἐπὶ ποινῇ βαρυτάτῃ ἀνασκαφαὶ εἰς μέρη, ἔνθα ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχουσιν ἀρχαιότητες, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 10 Δεκεμβρίου 1912

Ἐμμ. Δαυΐδ

Γυμνασιάρχης

καὶ πρόεδρος τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Λέσβου

ΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ

Εἰς τὸ ἐνταῦθα πολιτικὸν Νοσοκομεῖον μετεφέρθησαν οἱ ἑξῆς τραυματίαι ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν:

Σταμπολῆς ἢ Παλαμίδας, Παντελῆς Κουτούρας, Γκωργ. Πυλανός, Ἀγγελος Τσίτσος, Κ. Ἰωάννης, Χαρ. Σοφίος, Ν. Ν. Πουκουγιάννης, Ἄγγελος Τσίτσος, Σπ. Βίνκος, Ι. Μωρίδης, Χρῆστος Τάσος, Σωκ. Βασιλειάδης, Εὐάγγελος Κακουράτος, Μεταξιτιανός, Καραβίας, Πετρίνης, Ἀπ. Ἐρέσιος, Στέργιος Ἀλευρόπουλος, Ἰωάννης Παυλιδάκης, Σοφιανός, Φιλιππίδης, Μάρκος Κοκός, Δ. Μακρίδης. Ν. Δημητριάδης, Εὐστρ. Σαμαρᾶς, Ν. Βλασάκης.

Πάντες οὗτοι εἶνε ἐλαφρῶς τραυματισμένοι ἐκτὸς τρεῖς.

Εἰς τὸ «Ἔλεκτρικ», νοσηλεύονται οἱ ἑξῆς:

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Ν. Ἀπέργης, Κ. Καρακασέλης, ἐκ Μεγαλουπόλεως, Κ. Μασινιώτης, ἐκ Κορινθίας, Ἀρ. Πιζούλος ἐκ Καρδίτσης, Εὐστ. Ψιλούτσικος, ἐκ Τρικκάλων, Ἰωάν. Σοφιαν ς Ἀθηναῖος ἐθελοντὴς, Ν. Σαμαρᾶς ἐκ Καρδίτσης, Κακάτσος ἐκ Καρδίτσης, Ἰωάν. Σκουρκαμὶς ἐκ Τρικκάλων.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω εἶνε τοῦ τρίτου λόχου τοῦ τάγματος τοῦ κ. Παυλοπούλου.

Ἐπίσης ἐλαφρῶς τραυματισμένος εἶνε καὶ ὁ κ. Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς διδάκτωρ τῆς Νομικῆς ἐν Ἀθήναις καὶ ὁ κ. Ζερβουδάκης.

Ἀμφότεροι ὑπηρετοῦν ὡς ὁπλῖται, εἶνε δὲ συμπαθεῖς καὶ γνωσταὶ φυσιογνωμίαι εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς Μυτιλήνης.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΑ

Ἡ πόλις μας καὶ ἡ νῆσός μας ἔχουσιν ἀνάγκην Συμβολαιογράφων ἐπισήμων.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ Διοίκησις θὰ λάβῃ τὰ χέως τὰ μέτρα της διὰ τὸν διορισμὸν τοιούτων.

Μανθάνομεν ὅτι πρόσωπά τινα ὅλως ἀκατάλληλα κατώρθωσαν νὰ συστήσωσιν ἑαυτὰ ὡς λίαν κατάλληλα.

Παρακαλοῦμεν τὴν Διοίκησιν νὰ ἐπιστήσῃ πολὺ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος, καὶ νὰ ἐκλέξῃ Συμβολαιογράφους τοὺς ἁρμοδιωτέρους καὶ καταλληλοτέρους.

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς Τετάρτης ἐπῆλθε βλάβη τις εἰς τὸ τηλέφωνον συνεπείᾳ τῆς ὁποίας *οὐδὲν* τηλεφώνημα διεβιβάσθη ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου μέχρι τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου. Τότε καὶ μόνον ἀνεχώρησαν δύο εἰδικοὶ ὑπάλληλοι οἵτινες ἀνευρόντες τὰ σημεῖα τῆς βλάβης ἐπιδιώρθωσαν τὴν γραμμήν. Καὶ τὸ τηλεφώνημα περὶ τῆς παραδόσεως τῶν Τούρκων διεβιβάσθη, διὰ νὰ χαλάσῃ καὶ πάλιν τὸ τηλέφωνον.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓ. ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ

Ὡ, εὐχαρίστως μετεδίδομεν τῇ προτάσει τοῦ καλλίστου συμπολίτου μας κ. Γρ. Βαμβούρη σκέψις κρατεῖ ὅτως διενεργηθῇ ἔρανος ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπὶ τῆς νήσου μας πεσόντων ἀτίρων στρατιωτῶν.

Ἡ σκέψις εἴθε τυχίως νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ο «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ»

Τὸ ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Νικόλαον Γουλανδρὴν εἰς τὸν λιμένα μας ὁρμοῦν ὑπερωκεάνιον «Θεμιστοκλῆς» ἔρχεται ἐκ Σκάλας Νέβας ὅπου ἄφησε 2,500 τούρκους στρατιώτας ἅ. τῷ παρέδοσαν αἱ Ἑλληνικαὶ

Ὁ «Θεμιστοκλῆς» διὰ τοῦ ἀσυρμάτου προσεκλήθη ἐνταῦθα καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς μοίρας τῶν εὐδρόμων.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Οἱ διὰ τῆς «Μυκάλης» ἀφικόμενοι αἰχμάλωτοι τὴν 5 μ. μ. τοῦ παρ. Σαββάτου ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸ Φρούριον περὶ τὸν ὄρθρον τῆς Κυριακῆς. Ἡ ἀποβίβασις ἔγινεν ἀπὸ τὴν Πετρόσκαλαν. Τοὺς αἰχμαλώτους συνώδευον φρουροὶ ὡς καὶ ὅμμα ἀσυνομικὸν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς κ. κ. Π. Μάνδραν καὶ Δ. Σβορῶνον.

Οἱ αἰχμάλωτοι οὗτοι τὴν μ. μ. τῇ. χθὲς ἐπεβιβάσθησαν διὰ φορτηγίδων εἰς τὸν «Θεμιστοκλῆν» ἐκεῖθεν δὲ ἐπὶ τοῦ «Ἀθῆναι» ὅπου εὑρίσκοντο καὶ ἕτεροι 1200 αἰχμάλωτοι Τοῦρκοι.

Ἐκ τῶν αἰχμαλώτων οἱ μὲν θὰ μεταφερθοῦν εἰς Μόλυβον καὶ θὰ ἐγκλεισθοῦν εἰς τὸ ἐκεῖ φρούριον μέχρι τέλους τοῦ πολέμου, οἱ δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα φρούριον.

Εἰς Πειραιὰ δὲν θὰ ἀποσταλῇ οὐδείς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐσωτερικῷ ἀξ. κ. Συνδρομηταί μας παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως, λαμβάνοντες ὑ.τ' ὄψιν τὰς καθημερινὰς δαπάνας ἀ; ὑριστάμεθα πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν, εὐαρεστηθῶσι νὰ ἐμβάσωσι τὰς συνδρομάς των διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἤ εἰς Cheque.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Διῆλθε τῆς πόλεώς μας μετὰ τῆς ἀξ. κυρίας του προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ κατευθυνόμενος εἰς Σμύρνην ὁ Διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐν Σμύρνῃ ἀξ. κ. Γ. Ρουσσέν.

— Ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας οἱ κ. κ. Γ. Ἰακωβίδης καὶ Χριστ. Στυλιανίδης μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπῆς.

— Ἐπίσης εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Γρηγόριος Τζαννετῆς.

— Μετὰ εἰκοσαήμερον διαμονὴν ἐνταῦθα καὶ ἐν Πλωμαρίῳ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Ἐργατῶν» καὶ Γραμματεὺς τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν κ. Π. Ἀθηναῖος.

— Παρατηρεῖται ἐν τῇ πόλει μας ὁ ἐκ Πλωμαρίου ἔγκριτος πολίτης καὶ κάλλιστος ἀντιπρόσωπος τῆς «Σάλπιγγος» κ. Ι. Π. Βαρδαγιάννης.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ λοχαγὸς τοῦ ὑλικοῦ πυροβολικοῦ κ. Ι. Καδίτης.

— Ἀνεχώρησε διὰ Γέρας μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα παραμονὴν ὁ ἀξ. κ. Νικόλαος Μαθαῖος ἔμπορος ἐκ Πλακάδου.

— Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Στυρ. Ἀράπης.

— Ἐπίσης δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Σπῦρος Τουλιᾶτος.

— Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Σπ. Τζωρτζίδης.

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΔΙΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΑΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Η ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Νοέμβριος. —Δὲν ὑποθέτω ὅτι τὰ γενόμενα ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἀναρχῶν ἐκ τῶν Βουλγάρων εἶνε ἐν γνώσει τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ἤτις δὲν φανταζομαι ὅτι προ

"Η ΜΑΥΡΗ ΒΕΝΤΑΓΙΑ,,

Δ'.

— Διατί μοῦ διηγήθητε αὐτὴ τὴν ἱστορίαν;—ἠρώτησεν ἡ δὶς Ζουβινσὲλ—ἂν τὸ κάμετε διὰ νὰ μὲ εἰρωνευθῆτε, πρέπει νὰ ὁμολογήσητε ὅτι ἔχω μεγάλην ὑπομονήν ἀφοῦ σᾶς ἤκουσα ἕως τὸ τέλος.

— Ἠθέλησα νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅλας αὐτὰς τὰς λεπτομερείας διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω πόσον ζωηρὸν ὑπῆρξε τὸ ἐνδιαφέρον μου καὶ πόσον μὲ συνεκίνησεν ἡ σκηνὴ αὐτή. Ἤθελα νὰ σᾶς δώσω νὰ ἐννοήσετε πόσον σᾶς ἐθαύμασα τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Δυστυχῶς δὲν μοῦ ἐδόθη ἀφορμὴ μέχρι τοῦδε νὰ σᾶς ἐκφράσω τὸν θαυμασμόν μου αὐτόν. Ὅταν ὅμως, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνας, ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ἐδῶ μοῦ ἐφάνη ὅτι σᾶς ἐγνώριζα πρὸ καιροῦ....μάλιστα, δεσποινίς...σᾶς ἐγνώρισα εἰς μίαν ἀπὸ τὰς στιγμὰς ἐκείνας ποὺ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὴν ὑπόστασιν ἑνὸς ἀτόμου...καὶ ἔκτοτε ὁσάκις σᾶς συναντῶ μοῦ φαίνεται ὅτι εἶσθε πάντοτε ἡ ἰδία ὅπως σᾶς εἶδα εἰς τὴν ὁδὸν Δρουώ.

Ἡ δεσποινὶς Ζουνβινσὲλ ἐφάνη δυσαναχετοῦσα. Προφανῶς ἐθεώρει τὴν διαγωγήν της φυσικωτάτην καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον τῆς ἔκαμνα τόσους ἐπαίνους.—

Διὰ νὰ τὴν καθησυχάσω ὁπωσδήποτε τὴν ἠρώτησα τί ἀπέγεινεν ὁ σκύλλος.

—Ἐνδιαφέρεσθε νὰ μάθετε;

— Πολὺ δεσποινίς.

—Εἶτε εἰλικρινὲς τὸ ἐνδιαφέρον σας;

— Εἰλικρινέστατον.

— Ἀκοῦστε λοιπόν.

Μοῦ ἀφηγήθη ὅτι ἀφοῦ ὡδήγησε τὸ τραυματισμένον ζῷον εἰς ἑνὸς κτηνιάτρου, ἐζήτησε κατόπιν νὰ μάθῃ τὸν κύριόν του καὶ ἐπληροφορήθη ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἕνα γηραιὸν εὐπατρίδην, ὁ ὁποῖος ἐλάτρευε τὸν σκύλλον του. Ἡ χαρά του ὑπῆρξε τόσον μεγάλη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη του τόσον ζωηρὰ ὥστε ἡ δὶς Ζουβινσὲλ εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ δεχθῇ ἕνα χρυσὸ δακτυλίδι τὸ ὁποῖον τῆς ἔδειξε. Ὁ σκύλλος ἐξηκολούθει νὰ χωλαίνῃ, ἀλλὰ δὲν ἐλησμόνει καὶ αὐτὸς τὴν εὐεργέτιδά του καὶ προσεπάθει μὲ κάθε τρόπον νὰ δείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τὴν δίδα Ζουνδινσὲλ κάθε φορὰν ποὺ τὸν ἐπεσκέπτετο. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἤρχισε μεταξὺ τῶν δύο μας μακρὰ συνομιλία διὰ τοὺς σκύλλους καὶ τὰ προτερήματά των, διαρκέσασα ἕως τὴν ὥραν ποὺ ἐσηκώθημεν ἀπὸ τὸ τραπέζι. Δὲν ἐτόλμησα νὰ μείνω πλησίον τῆς δίδος Ζουνβινσὲλ ὅταν ἐξήλθομεν ἀπὸ τὸ ἑστιατόριον καὶ μετέβημεν εἰς τὴν αἴθουσαν, παρ' ὅλην τὴν συμπάθειαν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐδείκνυεν. Ἐπροτίμησα νὰ μεταβῶ εἰς τὸ καπνιστήριον μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους ἄνδρας, μετ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ἡ πριγκήπισσα Βελζόσκυ. Ἤναψεν ἕνα σιγαρέττον καὶ ἤρχισε ν' ἀφηγῆται ἱστορίας καταπληκτικάς, τόσον καταπληκτικὰς ὥστε ὁ θαλαμηπόλος ποὺ ἵστατο ἐκεῖ μέσα διὰ νὰ ὑπηρετῇ τοὺς προσκεκλημένους δὲν ἠξευρε ποῦ νὰ ὑπάγῃ νὰ σταθῇ. Ἀφοῦ ἀφηγήθη δύο ἢ τρία ἀνέκδοτα ἀνηκούστου ἐλευθεριότητος κατέληξε νὰ εἴπῃ δι' ἕναν γνωστότατον ζωγράφον, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, ὅτι εἶχε δηλητηριάσει τὴν γυναῖκά του.

— Μοῦ φαίνεται, πριγκήπισσα — εἶπεν ὁ τελευταῖος τῶν βραγιῶν μὲ τὸ γλυκύτερον τῶν μειδιαμάτων εἰς τὰ χείλη— ὅτι αὐτοῦ τοῦ εἴδους αἱ ἱστορίαι δὲν συμβαίνουν συχνὰ εἰς τὴν πραγματικότητα.

Ὁ κ. δὲ Ζουνδιοὲλ μὲ ἔλαβε κατὰ μέρος καὶ ἤρχισε, κατὰ τὴν συνήθειαν του, νὰ παραπονῆται διὰ τὴν ὑγείαν του. Ἐπὶ δέκα ἔτη δὲν ἔκαμνε καμμίαν ἐργασίαν καὶ ἠσχολεῖτο ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀνακαλύπτῃ νέας ἀσθενείας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔπασχεν. Οἱ συγγενεῖς του τοῦ ἔδιδαν ὁ καθένας ἕνα ὡρισμένον ἐπίδομα, συλλογιζόμενοι προφανῶς ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ τοὺς ἐστοίχιζεν ὀλιγώτερον παρὰ ἂν τὸν ἄφηναν νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς προωρισμένας πάντοτε διὰ ἀσφαλὲς ναυάγιον ἐπιχειρήσεις του.

— Οἱ ἰατροί — ἤρχισε νὰ μοῦ λέγῃ μὲ ἀπελπισίαν — δὲν ἠμποροῦν νὰ καταλάβουν τὴν ἀρρώστειά μου... γι' αὐτό, λοιπόν, ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν ἔχω τίποτε. Φανταστῆτε!.. θέλω νὰ δῶ ἂν θὰ ποῦν τὸ ἴδιον, ὅταν θὰ μείνω καμμιὰ μέρα ξερὸς εἰς τὸν τόπον. Ἡ κόρη μου δὲν δεικνύει κανένα ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν πατέρα της. Εἶνε νέα, ἀνύποπτος, εὐτυχής. Ἐὰν ὅμως ὑπῳ ἄζετο τὴν ἀλήθειαν, σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ ἐπίστευε πῶς ἔχω τίποτε. Ἐστέναξε, ἔπιε τὸ δεύτερον ποτήρι τοῦ ἡδυποτοῦ ποὺ εἶχεν ἐμπρός του καὶ κατόπιν ἤναψεν ἕνα πούρο.

Δυστυχὴς Ἀλίκη. Εἶχα μάθει ἀπὸ τὴν κ. Δελκὺρ μὲ πόσας φιλοστόργους περιποιήσεις καὶ φροντίδας περιέβαλλε τὸν ἐγωϊστὴν ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου ἔπερνεν εἰς τὰ σοβαρὰ ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας.

— Πρὸς χάριν ἰδικήν μου—ἔλεγε συχνὰ —κατέστρεψεν ὁ μπαμπᾶς τὴν ὑγείαν του Εἰργάσθη καὶ ἐκοπίασε τόσον πολύ, ὁ καϋμένος, διὰ νὰ μὲ κάμῃ εὐτυχῆ. Ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ τὸν περιποιηθῶ κ' ἐγώ, τώρα ποὺ εἶνε ἄρρωστος.

Ὁ κ. Ζουβινσὲλ ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του τόσον ἄρρωστον τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, ὥστε ἔφυγεν εὐθὺς μόλις ἐσήμανεν ἡ δεκάτη. Ἐνεθυμήθην τότε, τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν εἶχα κάμει εἰς τὴν Μάρθαν Ἐρουὲν. Ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ διανύσω διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ σπίτι της δὲν ἦτο πολὺ μεγάλη. Ἕως ὅτου φθάσω ἀπὸ τὸ ἕνα σπίτι εἰς τὸ ἄλλο δὲν ἔπαυσα νὰ συλλογίζωμαι τὴν δίδα Ζουδινσὲλ καὶ μοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἔβλεπα πάντοτε ἐμπρός μου τὸ γλυκὺ πρόσωπόν της, μὲ τὴν ἀθῶαν παιδικὴν ἔκφρασιν.

Ε'.

Τὴν μεθεπομένην ἐπῆγα μετέβαινα πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μάρθας, ἐσυλλογιζόμην τὰς ἐκμυστηρεύσεις ποὺ μοῦ εἶχε κάμει τὴν βραδειὰ τοῦ ἐπέρασα μαζύ της. Τὴν στιγμὴν ποὺ ἔφτυγα τῆς ἐπρότεινα νὰ τὴν ὁδηγήσω εἰς τὸ κατάστημα παλαιῶν ἀντικειμένων, τοῦ Δουρνῶ, διὰ νὰ ἴδῃ τὴν βεντάγιαν. Μία βεντάγια δὲν εἶνε βεβαίως ἀρκετὴ διὰ νὰ παρηγορήσῃ μίαν μεγάλην θλῖψιν, ἠμπορεῖ ὅμως, ὁπωσδήποτε, ν' ἀπασχολήσῃ ἐπὶ ὀλίγην ὥραν καὶ αὐτὴ εἶναι πάντοτε κάτι τι. Ὁ ὑπηρέτης, ὁ ὁποῖος μοῦ ἤνοιξε τὴν θύραν, μὲ εἰδοποίησεν ὅτι ὑπέφερε πολύ. Ἐπέμεινα νὰ τὴν ἴδω καὶ μὲ ὡδήγησαν εἰς τὸ δωμάτιόν της. Τὴν εὗρηκα ἐξηπλωμένην εἰς τὴν κλίνην της καὶ ὀλιγώτερον ὠχρὰν τοῦ συνήθους, διότι ὁ πυρετὸς ἐπορφύρωνεν, ὁπωσδήποτε, τὰς

ΤΑΧΕΙΔΙΑ ΤΑΧΥΤΑΤΑ

ΑΠΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΕΝΤΟΣ 10 ΗΜΕΡΩΙ ΑΣΦΑΛΩΣ

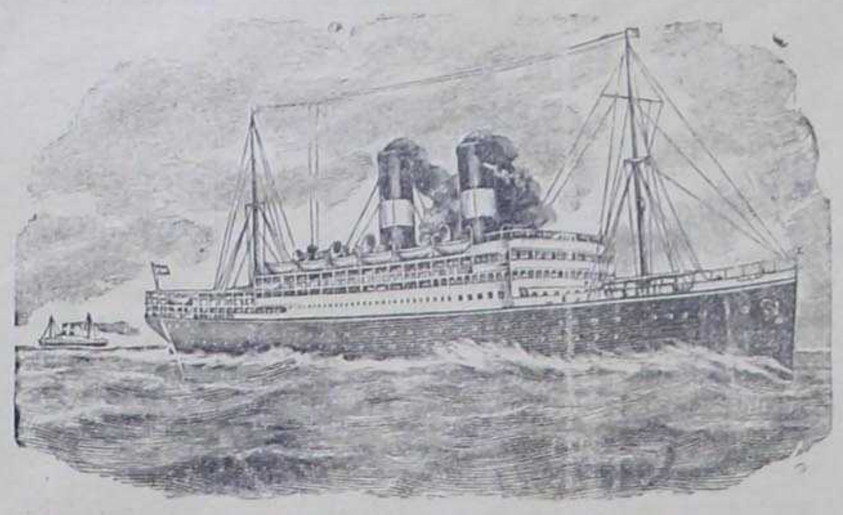

Πρὸς τοὺς μετανάστας καὶ λοιποὺς ἐνδιαφερομένους

Ἡ γνωστὴ μεγάλη Ὑπερωκεάνειος Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία

ΑΥΣΤΡΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ

ἡ μόνη ἀνεγνωρισμένη ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ ὡς τακτική, ταχεῖα καὶ ἀσφαλὴς γραμμή, ἡ ἔχουσα τὴν προτίμησιν ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἕλληνας μετανάστας, ἡ ταξειδεύουσα τοὺς περισσοτέρους Μυτιληναίους εἰς τὸν Νέον Κόσμον, σᾶς εἰδοποιεῖ τὸ ταξεῖδιον **Μυτιλήνης - Νέας Ὑόρκης** ἐκτελεῖ **ἀσφαλῶς** ἐντὸς **10** ἡμερῶν μὲ ἀτμόπλοια καινοεργῆ, μεγαλοπρεπῆ, μὲ διπλοῦς ἕλικας καὶ χωριτικότητος 15 καὶ 20 χιλιάδων τόννων ἕκαστον, τὰ ὁποῖα ἀναχωροῦν τακτικὰ κάθε Δευτέραν ἑσπέρας ἀπὸ τὰς **Πάτρας** κατ' εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην.**

Τροφὴ ἄφθονος καὶ καθαρά, ἰατροὶ καὶ καμαρῶτοι Ἕλληνες.

Ναῦλος εἰσιτηρίων **εὐθηνότερος** ἀπὸ κάθε ἄλλην Ἑταιρίαν καὶ ἐλευθέρα ἀποβίβασις ἐν Ἀμερικῇ.

Σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια δι' ὅλας τὰς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Μυτιλήνης ἑκάστην **Πέμπτην** διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἀχαϊκῆς **κατ' εὐθεῖαν διὰ Πάτρας.**

Τὰ ἔξοδα λεμβουχείου κλπ. ἐκ Μυτιλήνης εἶναι ὅλα εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας.

Προτιμήσατε λοιπὸν τὴν Αὐστρο-Ἀμερικάνα διότι θὰ κάμητε γρήγορο, εὔκολο καὶ οἰκονομικὸ ταξεῖδι, καὶ θὰ ἀποφύγετε τὰς μεταβάσεις, τοὺς κόπους καὶ τὰ ἔξοδα ποὺ θὰ κάμητε μὲ ἄλλας Ἑταιρίας.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ Πρακτορεῖόν μας ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ζητήσατε ὅσας πληροφορίας ἔχετε ἀνάγκην· θὰ σᾶς δώσῃ αὐτὰς ἡ χαρά.

Πρακτορά μας ἐν Μυτιλήνῃ ἔχομεν μόνον τὸν κ. **ΝΕΟΚΛΗΝ Χ. ΓΙΑΝΝΕΛΙΗΝ** καὶ προσέξατε νὰ μὴν σᾶς ἀπατοῦν ἄλλοι **ψευδοπράκτορες.**

ΑΥΣΤΡΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ
S)S C° L^td

Προσεχὴς ἀναχώρησις ἐκ Πατρῶν τῇ 31 Δεκεμβρίου διὰ τοῦ νεωτάτου ὑπερωκεανείου

« ΑΛΙΚΗ »

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ, ΦΑΙΡΙΣΤΗΡΙΟΝ καὶ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

«Η ΝΗΣΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗ»

Ἰδιοκτῆται (Λέσβιοι)

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΡΙΝΟΣ & ΔΗΜ. ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗΣ

Ἔκτακτος καθαριότης καὶ ὑπηρεσία προθυμοτάτη.

W. 2112 8TH ST. NEW YORK

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

"Η ΜΕΓΑΛΗ ΛΗΜΝΟΣ"

Ν. Β. ΔΡΑΚΟΥ

Ἐν Δήμνῳ (ἐπὶ τῆς προκυμαίας)

Οἱ μεταβαίνοντες εἰς Δῆμνον μόνον εἰς τὸ μέγα καὶ ὡραῖον τοῦτο ξενοδοχεῖον θὰ εὕρωσι δωμάτια εὐάερα, εὐήλια καὶ καθαρά. Μόνον ἐν αὐτῷ θὰ εὕρωσι πᾶσαν περιποίησιν καὶ ἀνάπαυσιν.

Ζητεῖτε τὸ Ξενοδοχεῖον :

"Η ΜΕΓΑΛΗ ΛΗΜΝΟΣ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἐντῷ ἐργαστηρίῳ τούτῳ πωλοῦνται ἕτοιμα γυναικεῖα ἀσπρόρρουχα, ὡραῖα βαπτιστικὰ διαφόρων ποιοτήτων, ἀσπρόρρουχα διὰ μετανάστας κτλ.

Ράπτονται ἐπὶ παραγγελίᾳ πάντα τὰ ἀνωτέρω μετὰ περισσῆς φιλοκαλίας ὡς καὶ ὁποκάμισα ἀνδρικὰ ἐφάμιλλα πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκά.

Ὑπάρχουν καὶ ὡραῖοι στέφανοι διὰ κηδείας. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, ὁδὸς Χ'' Γιαννίκου βρύσι.

ΑΙ ΡΩΣΣΙΚΑΙ ΕΛΑΙΟΒΑΦΑΙ

αἱ εἰσαγόμεναι παρὰ τοῦ Κου Ἀπ. Γρηγόρη θὰ πωλοῦνται εἰς τὸ ἑξῆς χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, εἰς τιμὰς χαμηλοτέρας τῶν πρὶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ Καταστήματα τῶν Κω.

ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΑ

διασταύρωσις ὁδῶν Μητροπόλεως—Διοικητηρίου)

Ἐκτὸς τῶν εἰς δοχεῖα ἑτοίμων βαφῶν θὰ εὑρίσκωνται διαρκῶς παρὰ τοῖς ἰδίοις καὶ βαφαὶ εἰς σκόνην, ὡς καὶ λινέλαια ψημένα καὶ ὠμά, νεῦτια καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ ὑλικὰ βαφῆς, ἅπαντα *Ρωσσικῆς προελεύσεως καὶ ποιότητος ἀρίστης.* Ἐπίσης καὶ αἱ περίφημοι καὶ ὑγιειναὶ ὀδατοβαφαὶ **Matolin** ἀγγλικῆς προελεύσεως εἰς πλουσίαν τάτην συλλογήν.

ΜΗ ΠΛΑΝΑΣΘΕ ΑΔΙΚΩΣ

Ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐργασθεὶς ἐν Ἀθήναις Κ. Ν. Πτελιάδης ἔχει Φερετροποιεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Χ'' Γιαννίκου βρύσιν εἰς τὸ ὁποῖον, ἐν ἀνάγκῃ δύνασθε νὰ εὕρητε φέρετρα πάσης τάξεως καὶ παντὸς εἴδους ἄνευ πολλοῦ κόπου καὶ χρόνου ἀρίστης ποιότητος καὶ μὲ ὁλικὰ ἐξ Εὐρώπης εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

Πωλοῦνται δὲ ἢ καὶ ἐνοικιάζονται στέφανοι καὶ ἄλλα εἴδη διὰ κηδείας.

1865 1870 *Προμηθευταὶ τῆς Α. Μ.* 1882 1896

τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας

ΓΝΗΣΙΑΙ ΓΑΛΟΤΣΑΙ ΡΩΣΣΙΚΑΙ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

μὲ τὸ ΤΡΙΓΩΝΟΝ (ΤΡΕΟΥΓΟΛΝΙΚ)

Αἱ καλλίτεραι Γαλόσαι τοῦ κόσμου.

1860
Т.Р.А.Р.М.
СПЕТЕРБУРГЪ
ТРЕУГОЛЬНИКЪ

Προσοχὴ εἰς τὸ Σῆμα τοῦ Ἐργοστασίου.

„ΤΡΕΟΥΓΟΛΝΙΚ"

Ρωσσοαμερικανικὴ ἑταιρία ἐλαστικῶν ὑπὸ τὴν φίρμαν

ΤΡΕΟΥΓΟΛΝΙΚ (ΤΡΙΓΩΝΟΝ) Πετρούπολις.

Ὑποκατάστημα Κωνσταντινουπόλεως—Στεφανοῦ Σιρκετζῆ, Γκιουλπενκιὰν χάν

ΤΑ ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

τῶν Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων

(ΟΣΕΚΓ ΜΙΔΔΛΕΤΟΝ)

εἶναι ἀναντιρρήτως

τὰ στερεώτερα καὶ τελειότερα

τῶν ἐν Ἀνατολῇ εἰσαγομένων.

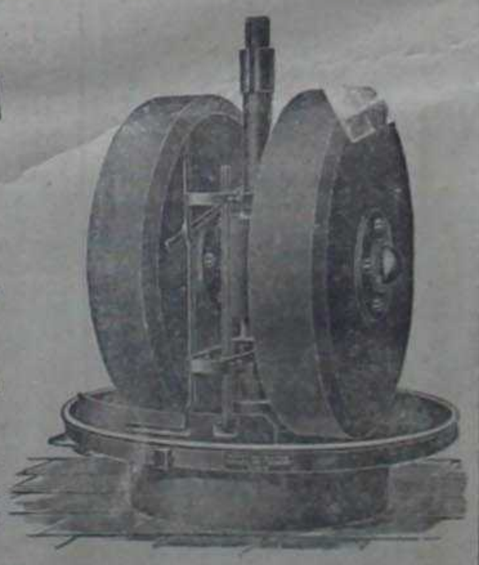

ΤΑ ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ

MIDDLETO

τὰ τελευταίως εἰσαχθέντα ἐν Μυτιλήνῃ, **ἀφῆκαν ἐποχὴν** εἰς τὰ βιομηχανικὰ χρονικὰ τῆς νήσου.

ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ, οἱ μελετῶντες ἵδρυσιν νέων ἐλαιουργείων ἢ ἐπαύξησιν παλαιῶν **ἂς σπεύσωσιν** ὅπως ἀπευθυνθῶσι διὰ πληροφορίας καὶ τιμὰς εἰς τοὺς ἀποκλειστικοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργοστασίων Middleton κ. κ.

ΑΔΕΛΦΟΥΣ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ

ΣΜΥΡΝΗ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΝΙΚΟΛΑΪΔΑΙ

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ. Παρβαρέ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ - ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ - Κ. Ε. ΧΑΡΑΛΑΜΠ

Ἠλεκτρομηχανικὸς

τῶν Δημοσίων Ἔργων τῶν Παρ

Α. ΑΡΝΟΥ - Μηχανουργὸς ο νοικοκύ

τῆς

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

1 ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

2 ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΠΟΛΕΩΝ, ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

3 ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

4 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

ΜΗΧΑΝΙΚΗ

Πλήρεις ἐγκαταστάσεις παντὸς εἴδους Ἐργοστασίων Ἐλαιοτριβείων, Σαπωνοποιείων κ. λ. π.

Ἐγκαταστάσεις ἀνελκυστήρων (Assenceurs) ἠλεκτρικῶν καὶ ὑδραυλικῶν.

Ἐγκαταστάσεις Κεντρικῆς Θερμάνσεως (calorifère) ὕδατος καὶ ἀτμοῦ.

ΑΝΤΛΙΑΙ.

Περιστροφικαί, κεντρόφυγες, μετ' ἐμβόλων κλπ.

Ἐκπονήσεις σχεδίων, διατιμήσεις, ὑπολογισμοὶ μηχανικαὶ μελέται.

Ἀντιπρόσωποι τῶν μηχανῶν Πετρελαίου ἀνθρακίτου τῶν Μεγάλων Ἀγγλικῶν Ἐργοστασίων John Bo Shippley τοῦ νεωτάτου τύπου καὶ πολὺ οἰκονομικῶν.

παρακαταθήκη.

Πλουσία παρακαταθήκη δυναμοσυσσωρευτῶν esriacu τόξων, ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, τηλεφώνων, συρμάτων καὶ ἄλλων

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΥΦΝΕΡ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀσφάλειαι Πυρκαϊᾶς: «Ὁ Ἥλιος» (SUN FIRE OFFICE)

«Ὁ Φοῖνιξ» (PHŒNIX ASSURANCE Co Ld)

Ἀσφάλειαι Ζωῆς: Ἡ «Βικτώρια» (VICTORIA de BERLIN)

«Λουανιακὴ Ἀμοιβαία» (MUTUELLE VOYNA)

Διακανονίσεις Ἀβαριῶν: «Ἀγγλικοῦ Λλοϋδ» (LLOYD ANGLAIS)

καὶ διαφόρων ἄλλων θαλασσασφαλιστικῶν Ἑ

Ἀντιπροσωπείαι: Εὐρωπαϊκῶν Διακρίτων Οἴκων καὶ Ἐργοστ

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ

ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ Ψαράδικα—Σμύρνη

Πλουσία συλλογὴ ὅλων τῶν χαρτικῶν εἰδῶν, Φακέλλων, Κ

Εἰδικότης τυπογραφικοῦ χάρτου δι' Ἐφημερίδας καὶ Περ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

ΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙ

ΜΕ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ

Ἐπιδιορθώσεις καὶ μαθήματα κέντημάτων

LAW UNION & ROCK

FIRE INSURANCE C° L^td

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΤΟ 1806

Κεφάλαιο ἠγγυημένον Λίρ. Στερλ. 9.000,000

Ζημίαι πληρωθεῖσαι μέχρι σήμερον Λίρ. Στερλ. 25,000,000

ἐν πράκτωρ διὰ τὴν

Πρόεδρος Ε. Εὐστ

ΜΕΓΑΛΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

"ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ,,

Διὰ τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας των οἱ ἐν ἀξιότιμοι πελάται ἡμῶν δύνανται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν αὐτόθι οἶκον :

Β ΠΑΡΡΗ & ΥΙΩΝ

παρ' οἷς εὑρίσκονται αἱ σχετικαὶ δειγματολόγια καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Οἱ δ' ἐν Μπάλιᾳ δύνανται ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἀξ. Κον ΑΠ. ΑΠΟΣΤΟΛΛΙΔΑΗΝ.

ΚΟΛΩΝΙΑ „ΝΕΚΤΑΡ ΔΓΚΑ